

STARGATE ODYSSEY

EPISODA 1-06 „SEPARATED“

VERZE: SCÉNÁŘ v 1,0

Délka:
51 stran

Námět:
Raynor
Kalen

Scénář:
Arana
Stalker
Kalen
Raynor

Dále spolupracovali:
Kalen

Korekce:
Arana

Hrají:
N/A

2007 Homer Productions - ve spolupráci s SG1.cz.

Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are property of MGM/UA. Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are the property of MGM/UA. This script is written for entertainment purposes only, and no money has exchanged hands. This material may not be reproduced without expressed permission of its authors. SGO.eu is an unofficial fan site.

POJMY PRO ČTENÍ:

TEASER

FADE IN:

EXT. INDICKÝ OCEÁN, VZDUŠNÝ PROSTOR

CGI záběr z kamery jakoby pověšené ve velké výšce nad zemí. Vidíme tmavě modrý oceán plný plovoucích bělostných ledových ker, kterých postupně s větší vzdáleností přibývá. Horizont není rovný, ale rozpoznáváme zakřivení zemského povrchu. V dálce se na pozadí světlé oblohy objeví dvě černé tečky a rychle se zvětšují. Téměř vzápětí lze rozeznat specifický tvar křídel stíhačky F-302 Kestrel. Za vysokého svištivého tónu vydávaného aerodynamickým odporem stroje a proudovým motorem proletí v obrovské rychlosti nad kamerou. Ta se téměř současně za nimi otočí. Stíhače se rychle vzdalují a v průzračném vzduchu prozářeném sluncem po nich zůstávají jen čtyři hnědavé kouřové stopy. Hluk motorů se vzdaluje a více duní. Ani ne vteřinu na to slyšíme zprava i zleva další zvuk letících stíhačů. Kolem kamery proletí v tu chvíli nespočetné množství goa'uldských kluzáků, mezi nimiž se v ostrém slunci stříbřitě lesknou i orijské stíhače.

Střih

INT. KOKPIT F-302

Pilot má nasazenu masku a staženo ztmavené hledí helmy, není jasné, o koho se jedná. Že v F-302 sedí Gummy poznáváme, až když promluví do vysílačky.

GUMMY (šum): Nerad bych od těch rozzuřenejch sršánů za zadkem dostal žihadlo!

Střih, záběr na druhou F-302. V šumem zkresleném hlasu laserové komunikace poznáváme Murraye.

MURRAY (šum): Už si připadám jako Fosset při letu kolem Země. Co si s těma jaffskýmá originama trochu pohrát?!

GUMMY (šum): Ukážu jim, co je to ADFA!

EXT. VZDUŠNÝ PROSTOR NAD INDICKÝM OCEÁNEM

Záběr zpředu na obě F-302 Kestrel pronásledované letkou goa'uldských kluzáků a orijských stíhačů. Pozemské stroje se rychle přibližují, až těsně před kamerou provedou rychlý manévr - každý ostře uhne ze své původní trasy a zipovitě se rozdělí. Nepřátelská letka reaguje pomaleji. Také se rozdělují, ale trochu zmateně, ztrácí rychlost. Gummy s Murrayem dostávají náskok.

Střih, znovu záběr do kokpitu (Gummyho) stíhačky.

GUMMY (pro sebe): To vás ta vaše Adria nenaučila, co?

Radostná chvíle ale netrvá dlouho. Střih, záběr na displej v kokpitu. Na radaru se za výstražného pípání postupně objevují další a další červené tečky nepřátelských letounů.

GUMMY (pro sebe): Chcete si hrát? Poručík Curtis Wrigley je tu k vašim službám.

CGI záběr na F-302 Kestrel zboku, pozadí je jen bledě modrá obloha. Kamera se trochu oddálí a opisuje oblouk směrem před stíhačku. V pozadí lze rozpoznat obrysy několika kluzáků o odlesk orijských stíhačů. Gummyho 302 však před kamerou nečekaně vystřelí téměř kolmo vzhůru. I když se za ní záběr prudce otočí, mizí vysoko zanechávajíc za sebou tmavé kouřové stopy.

Střih, záběr na zboku Gummyho v kokpitu, stále míří příkře vzhůru, proto v sedačce spíše leží a křečovitě svírá knipl. Postupně však povoluje a kamera se pomalu otáčí, jak se stroj srovnává.

Kamera jakoby prostoupí kokpitem kolem Gummyho na druhou stranu a opustí jej. (CGI) Záběr se stočí dolů k oceánu. Na temně modrém pozadí vidíme Murrayovu F-302 s nepřátelskou formací v těsném závěsu.

MURRAY (šum): Pronásledují mě, jako kdybych měl zadek namočený do medu! Je jich hrozně moc, nemůžu vystřelit ani ránu.

GUMMY (šum): Teď jsem jich pár setřás, ale stejně je mám jen kousek za zadkem.

MURRAY (šum): V týhle rychlosti střílet nebudou. Protiletická v Kapském Městě se o ně postará. Sakra už nevím, čím bych je ještě zabavil!

GUMMY (šum): Ještě mám v záloze pár zakázanejch kousků.

Když mluví Murray, kamera zabírá jeho pronásledovanou stíhačku seshora, když Gummy, tak jeho 302 zblízka a zboku.

Střih, záběr na obrazovku radaru. Na spodním okraji se rozzáří dvě červené tečky s číselnými údaji o výšce.

GUMMY (pro sebe): Tak vy na mě zespoda... to teprve poznáte, co je to být dole!

Kamera jakoby zůstává na místě, ale stíhačka se stáčí doprava a klesá, proto záběr opouští kokpit a sleduje z výšky přechod stroje ve střemhlavý let proti zaoblené hladině oceánu.

Střih, záběr z od jihu proti ostře svítícímu slunci. F-302 Kestrel se obrovskou rychlostí řítí dolů a nepřátelské letouny ji následují.

Střih, záběr na Gummyho v kokpitu zboku; stejný jako při stoupání, jen strany jsou převrácené.

GUMMY (pro sebe): Teď vám ukážu, co je to mít na kniplu napsáno made in Australia!

Znovu vidíme záběr z dálky na F-302 řítící se k hladině oceánu, s několika nepřátelskými stíhači v těsném závěsu. Vypadá to, že Gummyho stíhačka už je nebezpečně blízko hladině, snad jen pár stovek metrů. Náhodný pozorovatel by si musel myslet, že se její pilot rozhodl spáchat sebevraždu.

Střih, záběr do kokpitu na přístrojovou desku. Blikají na ní všelijaká výstražná světla a varování doprovázená rychlým varovným pípáním.

Střih, opět záběr z dálky, kamera je jen nízko nad hladinou oceánu. Stíhačka padá střemhlav dolů, ale v příští setině vteřiny se dráha Kestrelu zakříví a ostrým obloukem stáčí o devadesát stupňů do vodorovného letu jen cca dvacet metrů nad hladinou oceánu. Dvěma goa'uldským kluzákům v nejtěsnějším závěsu se nepodaří oblouk vybrat a za mohutného rozstříknutí vody narazí do hladiny. Současně střih na Gummyho radar, z něhož ubudou dvě červené tečky.

GUMMY (pro sebe, nadšeně): Ju-hůů!

Pevněji sevře v ruku knipl a střih, záběr zvenčí, jak stoupá na normální letovou hladinu. Pokud jej ještě někdo pronásleduje, zdá se, že je daleko.

GUMMY (šum): Hej, teď jsem dvěma zařídil vykoupání. Vypadá to, že jsem čistej, letím na pomoc.

Kamera zabírá Gummyho v kokpitu zředu.

MURRAY (nezřetelně): ...ummy... evý motor...výkon...k...esá...osmde...át...pr...cent...

GUMMY (šum): Hanku? (pro sebe) sakra, pitomý laserový spojení! (zvýší hlas) Hanku?!

Pohled na displej senzorů. Uprostřed zeleně svítí miniatura F-302, zbytek okruhu vyplňuje jen prázdnota. Gummy stiskne tlačítko napravo, zřejmě pro rozšíření sledované oblasti. Na displeji se okamžitě objeví několik červených teček ve spodní části, zbytek formace za Gummym, a asi tucet v horní části. V trojúhelníkovité formaci pronásledují tečku zelenou... Všechny ukazatele doplňují pro laika těžko srozumitelní číselné popisky o poloze a výšce.

MURRAY (šum, zoufale): I druhý motor ztrácí výkon... devadesát procent... kurva, střilejí po mně!

GUMMY (šum, mluví rychle): Za chvíli jsem jim v zádech.

Gummy je však stále daleko, přiblížení na displeji je sotva znatelné. Chce jen svého kamaráda podpořit. Major se ale vzápětí ozývá znovu, ještě zoufaleji než předtím.

MURRAY (šum, křičí): Mám zásah! Levej motor v hajzlu, pravý vynechává! (pauza) Řízení nereaguje... řítím se k zemi...!

Náhle nastane tísnivé ticho. Přenos je ukončen a slyšíme jen tichý šum. Zelená tečka na displeji problikne a nadobro zhasne.

GUMMY: Hanku, slyšíš mě? Majore Murrayi, prosím odpovězte!

Střih, pohled na Gummyho. Rychlým pohybem ruky si strhává masku. Vypadá zdrceně. Stihl se Murray katapultovat? Přežije přistání v oceánu? To jsou otázky, které mu zrovna běží v mysli. Hned nato ale rázně zakroutí hlavou. Nemůže si teď dovolit upadnout do vlastních myšlenek. Ale alespoň trochu upustit emoce musí.

GUMMY (rozčileně): Sakra! Sakra! Sakra!

Kamera pomalu opouští kokpit a zabírá úžasnou scenerii letu stíhačky kolmo k dopadajícím paprskům slunce sklánějícího se k západu. Hluboko dole se objevují mraky, které postupně přecházejí v souvislou oblačnost.

Gummy, stále udržuje kurz k poslední Murrayově pozici, snad jako by si ani neuvědomoval, že míří přímo mezi nepřátele. Červené tečky na displeji se rychle přibližují - letí mu naproti.

Poručík vytrénovaným pohybem a zcela chladně a bez jediného zaváhání odjišťuje rakety pod křídly. Dlouhé hlavně coilgunů vpředu jsou připraveny stále.

GUMMY: Tak pojďte, vy bastardi!

Střih, CGI záběr shora. Na pozadí temně modré hladiny oceánu překryté několika velkými mraky vidíme osamělou F-302 Kestrel letící proti trojúhelníkové formaci kluzáků a Ori stíhaček. Tři první a dvě poslední pozice patří orijským strojům. Záběr trvá jen pár vteřin a pod křídly Gummyho třistadvojky se dvakrát zableskne. Dvě úzké kouřové stopy směřují přímo k nepřátelské letce, zatímco Gummy stáčí stroj ostře doprava.

Střih, záběr na displej v kokpitu. Dvě červené tečky mizí. Současně ale ostatní obklopují Gummyho ze třech stran...

GUMMY (pro sebe): Kdo uteče, vyhraje!

Záběr zezadu. Ústí motorů se ještě více rozzáří a stroj vyrazí na maximální výkon kupředu.

FADE OUT

ZNĚLKA

FADE IN

Znělka začíná nápisem, mottem celého seriálu, a potom pokračují v rychlém sledu scény z předchozích dílů.

EVERY ODYSSEY HAS A STORY...

Kamera je 30 000 km od planety, vidíme celou polokouli Země, jejíž východní část je již osvětlena Sluncem. Ale jen na krátký okamžik, protože do záběru vstoupí rychle se pohybující Ha'tak a zakryje celou Zemi. Střih na admirála Ivanovou, která promlouvá ve velitelském středisku Gara.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): Čeká nás dlouhá cesta k tomu, získat zpět Zemi, získat zpět náš domov. (odmlka) Každý si ale musí uvědomit jednu věc. Nebude to zadarmo. (v záběru): Protože tato cesta znamená nejen krev a oběti, ale i ztrátu části našeho lidství. Musíme použít všech prostředků, co máme k dispozici, ať už budou jakékoliv!

Kamera je za zády Ivanovové, během záběru slyšíme Zelenku. Ivanovová si postaví kufřík před sebe na kec pult a s podaným klíčem ho otevře. Uvnitř je notebook, který admirál zapne. Během chvilky se na obrazovce objeví žádost o autorizaci, velmi podobná té autodestrukční, kterou jsme mohli vidět v dílu SGA 1x20 The Siege Part II. Ivanovová zadá svůj kód a potom poodstoupí plukovníkovi Samuelsovi, který zadá druhý kód. Hned na to se na obrazovce objeví: PROTOKOL AKTIVOVÁN.

ZELENKA (mimo záběr): Je to protokol, který se má aktivovat v případě ztráty Země. Kromě toho, že je to vyhlášení stanného práva, tak je to také autorizace pro použití všech prostředků, které jsou k dispozici v boji. Biologické zbraně, vývoj bomb na základě ZPM, verbování armád v Pegasu pomocí The Game satelitů, použití přístroje na vymazávání a vkládání vzpomínek. A je toho více.

Střih. Vidíme Radka stojícího před dvěma Horizonty.

ZELENKA: Divně ne, znechuceně. Jsem vědec a místo toho nedělám nic jiného, než vyrábím zbraně...

Střih. Jsme v jedné z menších kanceláří druhého stupně velícího střediska Gara. Kamera zabírá z boku majora Griffitha a plukovníka Samuelse, kteří sedí naproti sobě u stolu.

GRIFFITH: Proč se ptáte? Chcete mi nabídnout práci?

SAMUELS: Tak nějak. Víte, co je asgardské jádro?

GRIFFITH: To je ten super computer, který nám dali Asgardi, než se odpálili, ne? Myslím, že to chvíli bylo na Odyssey.

SAMUELS: Asgardi to dokonce nainstalovali přímo na Odyssey. Dlouho to však na palubě nezůstalo. Schovali jsme ho a po vás chci, abyste ho získal zpět, protože ho potřebujeme. A musíme být rychlí, jelikož teď Goa'uldi mohou na

Zemi lehce zjistit, kde je. A to poslední, co nyní potřebujeme, jsou Goa'uldi vyzbrojení asgardskými vědomostmi.

GRIFFITH: Já a ani mí lidé nepolezeme někam, nevíme kam. Chci bližší informace.

SAMUELS: Ty samozřejmě dostanete. V pravý čas. Teď vám ale mohu říct, že na tom budete pracovat s plukovníkem Mitchellem.

Střih. Záběr do jedné z vojenských ubytoven Gara, vidíme ve dveřích stojícího Zelenku a Liu s kocovinou.

ZELENKA: Povolali nás s majorem Griffithem na misi ven ohledně...

Liu ani nenechá Zelenku domluvit a rázně jej přerušuje.

LIU: Nikam nejdu.

ZELENKA: Ale tahle mise je...

LIU (křičí): Seru na všechny mise! Co je tohle za život? Mám tu sedět v týhle smradlavý díře a čekat, až mi tam venku někdo prostřelí hlavu? (pauza) Sakra proč to nikdo nechápe? Všichni tu dělají, jako by se nic nestalo, jako by se šlo na normální obyčejnou misi, pokecat s přáteli, uzavřít obchod... Tohle přetváření... Dyť nám vzali Zemi a kdo s tím kurva co nadělá?!

Kamera zabírá doktora Zelenku oblečeného do bílého pláště, v rukou drží desky s přicvaknutými papíry, můžeme zahlédnout několik nákresů a výpočtů. Radek stojí ve výtahu, který se dá do pohybu a doktor Zelenka se podívá na hodinky.

CGI, výtah klesá na šachtou, jejíž stěny jsou pokryty změtí barevných rour a kabelů, dolů

Vidíme Liu zezadu, jak rychle jde v hustém dešti po rozbahněné cestě k muži stojícího pod deštníkem na zpevněné cestě. Na sobě má sako, bílou košili a kravatu, což prozrazuje, že se jedná o diplomata.

Když k němu Liu dojde, pomůže jí do dlouhého černého kabátu. Společně pod deštníkem odcházejí.

Záběr na majora Griffitha stojícího v plné polní u aktivované brány, kolem něj stojí ještě dva muži.

Střih, přibíhá třetí voják, v rychlosti si nasazuje helmu. Kývne na Griffitha na znamení, že je připraven.

Střih, záběr z výšky na bránu a oranžově zbarvenou scenerii. Tým vstupuje do zvlněné „hladiny“, brána se uzavírá.

FADE OUT

ZNĚLKA STARGATE ODYSSEY SEASON 1

HUDBA: **S-33 Leaves Port** (1:43) Z OST U-571 RICHARDA MARVINA

OPENING IN

Odyssey. Záběr na Thora ve strojovně Odyssey, říkajícího Carterové, že lidé ze Země jsou Pátou rasou.

Paříž. CGI. Vidíme směrem na jihovýchod z druhého stupně věže. Všechno se utápí v rudé barvě z klesajícího slunce. Dlouhý stín Eiffelovy věže dopadá na Martova pole, která jsou plná kráterů, těl a vojáků. Hvězdná brána je

obklopena štítem. Z oken Ecole Militaire směřuje k bráně střelba. Co je ale nejhorší, celou levou část města od Martových polí zaujímá křižník Ori, třída Cyclop, stejná, jaká poprvé proletěla superbránou. Křižník je o více jak dvě stě metrů vyšší než Eiffelova věž a doslova vyplňuje třetinu záběru.

Joint Stargate Command. Částečně CGI. Vidíme podzemní nového komplexu hvězdné brány. Rozlehlou místnost, podobnou té z NORADu. Na jedné straně je velká řídicí místnost s obrazovkami na konci, na druhé straně podobně rozlehlá místnost plná vojáků, tanků, scorpionů a railgunů... a hvězdné brány. Nad ní je logo UNATSEC, včetně typického ‚A‘ symbolu Tau’ri. Vidíme zde také DHD připojené k počítači.

Orbita Země. CGI, externí záběr na zboku Freedom trhanou explozemi a proudy dronů.

Jednotlivé části lodi explodují nebo jsou rvány explozivní dekompresí. Nakonec vyletí jeden proud dronů z můstku do vesmíru a my vidíme, jak můstek exploduje do vesmíru.

Střih. CGI, externí záběr zdálky. Všech jedenáct pozemských lodí je rváno na kusy proudy dronů a jedna po druhé se rozpadají nebo explodují do shluku trosek.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme oslepující oranžově-rudou záři slunečního povrchu, který vyplňuje polovinu obrazovky. Druhou polovinu vyplňuje vesmír. I na nebi se ale vyjímá gigantická rudá koronální smyčka, stoupající milióny kilometrů nad povrch hvězdy. Součástí celé scény je (a bude) i tetelení atmosféry hvězdy. Teploty jdou do tisíců stupňů. CGI. V pravém horním rohu se najednou objeví hyperprostorové okno, a z něho vyskočí malý objekt. Krátce poté se objeví okno znovu. **Vyletí z něho Odyssey.** (zlom v hudbě)

Záběr zezadu na Odyssey a Alexandra směřující pod palbou k nepřátelské flotile. Jejich štíty se pod náporem přesnější palby prohýbají. CGI. Obě lodě směřují dále od kamery. Pod nimi rudý oceán plasmy, nad nimi monumentální rudá koronální smyčka.

Záběr zepředu na zamračeného plukovníka **Roberta Piersona** sedícího na otřásajícím se můstku Odyssey. Dívá se dopředu.

Nevadská poušť se spoustou komplexů a hangárů okolo, několik runwayí; spousta světél. Na západě je ještě modrá záře po zapadajícím slunci. Vidíme základnu v Groom Lake, neboli Oblast 51, hlavní dok pozemské flotily. K tmavě modrému se vznáší deset různých majestátních lodí. Několik lodí třídy Deдалos, třídy Prométheus a několik nových podpůrných, menších lodí třídy Yakami a dvě vlnkové velké lodě třídy Ajax. Jednou z Ajaxů je i EJF Freedom. „Kamera“ se mírně třepe a krajem se line hluk lodí stoupajících k čistému blankytnému nebi.

Záběr na **Radhu Kaushal** sedící na svoji konzoli na můstku Odyssey. Dívá se do kamery.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme zblízka velkou pyramidovou loď, spodem směřující k pozemské flotile. Najednou se velmi blízko jejího trupu otevře hyperprostorové okno a z něho vyletí shluk F-302. Záběr na ně zazoomuje a zaostří. F-302 rychle proletí kolem hrany spodku lodí.

Záběr na **Curtise „Gummy“ Wrigleyho** v oranžové letecké kombinéze s helmou v kokpitu. Je zpocený.

Tollana. Rozlehlá místnost s kruhovým půdorysem a uprostřed místnosti je hvězdná brána. Ne však antická, ale postavená Tollány. Zelenka na ni zasvítí baterkou a díky tomu se odhalí i řada dalších cest vedoucích do

kruhové místnosti. Vchod, kudy přišla naše výprava, je jen jeden z několika.

Záběr na **Liu Yulan** stojící v protichemickém obleku u tollánské brány v podzemí Tollany. Její obličej je osvětlen modrým světlem kombinézy.

New York. Záběr na budovu OSN se zvedne k nebi, odkud přilétá masivní oranžový puls a dopadne doprostřed Manhattanu. Následuje prudká bílá oslnivá záře jasnější než slunce, krátce na to hluboký zvuk dopadu, načež se kamera začne naklánět do boku. Z centra dopadu, z toho oslnivého místa, se ven šíří tlaková vlna beroucí sebou všechno, co jí stojí v cestě.

Záběr na doktora **Radka Zelenku** stojícího před bránou v bývalém SGC v Cheyennské hoře. Brána za ním je aktivována.

8. podlaží bývalého SGC. Vidíme velkou železobetonovou místnost kruhového půdorysu, na průměr zhruba 15 metrů. Na jedné straně je vstup do tunelu, dost velký, aby jím mohla projet auta. Na druhé straně je několik vstupů do samotného patra, podobných chodbám z SGC. V celé místnosti se ostře bojuje. Na silnici stojí hummery, railguny kropí vstup z hlavního tunelu, obránci se kryjí za žebrováním i jinde. Z ústí hlavního tunelu útočí davy křižáků Ori, občas je mezi nimi i několik Jaffů. Vbíhají do místnosti a opětuji palbu. Stěny se pod nápoem pulsů i projektilů drolí a místnost je hodně zaprášená.

Záběr na majora **Josepha Griffitha**, Griffith má zamazaný obličej a přebíjí svoji pušku.

Pohled z dálky na tollánskou hvězdná bránu, postavenou na jakoby starobylém podstavci a osvětlenou u svých pat. Celá scénérie je zalitá do rudé barvy. Brána se s hučením aktivuje a jednotlivé chevrony zapadají na místo, a když zapadne poslední chevron, červí díra se otevře s charakteristickým hučením a kowashuu. Na bráně se aktivuje štít ne nepodobný tomu na Atlantis. Světlo červí díry nám ukazuje, že od podstavce brány se line udržovaná cesta lemovaná stromy, vidíme i část tollánského iontového kanónu.

Záběr na udiveného **Bryna** sedícího na panelu v kokpitu teltaku.

V záběru vidíme vzdálený Hat'ak a na pozadí Zemi s Jižním pólem. Hat'ak neustále střelí, a to směrem na kameru. Do záběru náhle vstupují z opačného směru dávky z railgunů a pár raket, potom se objevuje Odyssey, která prolétá nad kamerou.

Obraz se zaplní bílou září a kamera se začne oddalovat. Bílá záře „kawooshu“ zajede do horizontu hvězdné brány a zmodrá na její klasickou barvu. Kamera se dále oddaluje, až vidíme celou bránu a pod ní se objeví nápis STARGATE ODYSSEY.

OPENING OUT

AKT 1

FADE IN

NADPIS:
PŘÍBĚH PRVNÍ
,PROJEKT'

HAMMONDŮV HLAS (mimo záběr, vypravěč): Zoufalé časy si žádají zoufalá opatření, při kterých jdou morální principy celého národa často stranou. Může se ale člověk uklidnit tím, že zavře oči a bude předstírat, že zlo nevidí?

EXT. GARO

Uvozující záběr na pozemskou kolonii Garo. Jde o stejný svět, na kterém byl Daniel kdysi závislý na sarkofágu, avšak dnes je zde také letiště a další komplexy pozemšťanů.

INT. JÍDELNA, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Záběr zepředu na unaveného Zelenku sedícího u stolu. Místnost vypadá velmi čistě, stěny jsou z lesklé oceli, vše vypadá čistě, chladně a odměřeně. Místnost je dobře osvětlena. Vzádu jsou vidět hodiny ukazující 09:40 AM. Zelenka si podpírá hlavu sevřenou pěstí, má kruhy pod očima a nepřítomně se dívá do kamery. Ta se pomalu oddaluje. Záběr trvá několik sekund a až na tlumený šum hlasů v pozadí a vypravěče je tichý.

ANGUIANO (mimo záběr): Doktore?

Najednou do Zelenkovy pravé paže praští cizí ruka. Záběr se dále pomalu oddaluje a odhalí doktora Anguiana z Odyssey sedícího u stolu spolu se Zelenkou.

ANGUIANO: Radku!

Zelenka se konečně nepřítomně podívá jeho směrem. Stále má v tváři ten unavený výraz.

ANGUIANO (vážně): Riemannův tenzor je míra nekomutativity kovariantních derivací v ortogonálních směrech!

Radek se na něho chvíli nechápavě dívá a pak se usměje. Jeho obličej se nakrátko rozzáří.

ZELENKA: Hmm. (pauza, zvažnění) Nemám nálad na vtipy. Jediné, po čem toužím, je...

Anguiano ho doplní.

ANGUIANO: ...Spát.

Radek kývne. Kamera se dále oddálí a ukáže nám třetí osobu sedící u stolu, po Zelenkově levici. Je to doktorka Francine Michaelsová. Tatáž Francine Michaelsová, která před devíti objevila v antarktickém ledu zamrzlou Antičku Ayianu. Francine na rozdíl od Radka a Anguiana ještě jí, nemá před sebou jen prázdný talíř.

FRANCINE (nadsázka, sebevědomí): Ženy mají mnohem větší mez výdrže bez spánku. (pauza) Vy dva vypadáte jako dva školáci, kteří se včera večer poprvé opili.

Francine vypadá mnohem energičtěji, než Radek a Anguiano. Po dlouhé době nastane stříh, na ironického Anguiana.

ANGIUANO: A to zjistili britští vědci, ne?

Bez reakce Michaelové si Anguiano vytáhne z kapsy krabičku s dvěma ampulkami. Stimpacky. Nabídne jednu Radkovi.

ZELENKA (odmítavě): Hm, nechci.

Michaelsová razantně odmítne a Anguiano pomalu ulomí hrdlo ampule.

FRANCINE (s odporem): Jak můžeš jako doktor brát tenhle hnus? Copak nevíš, co to s tebou dělá?

Záběr na Anguiana. Sebevědomě do sebe vyklopí obsah ampule. Pak se rozjasněně podívá na doktorku.

ANGIUANO: Právě proto, že jsem doktor, vím, co je to nespavost a jaké má efekty. (pauza) Nechci, abych byl nesoustředěný uvnitř *terária*.

ZELENKA: Kde jsi je sebral?

ANGIUANO: Vyměnil od jednoho výsadkáře za novější filtry do jeho obleku.

Radek se zamyslí a s předstíranou nevědomostí se zeptá.

ZELENKA: A ty filtry jsi vzal...

Anguiano ho ale přeruší.

ANGIUANO: Tajemství šéfkuchaře.

Usměje se.

Záběr na Francine.

FRANCINE (odmítavě): Já bych tohle nikdy nebrala.

Radek se zapojí do rozhovoru, podívá se směrem na Francine.

ZELENKA (sarkasmus): Šetříš si snad svoje tělo pro tu zářivou optimistickou budoucnost, která nás čeká po osvobození Země?

FRANCINE: Ne, já mám svůj projekt a hodlám ho ještě někdy dokončit.

Anguiano se posměšně usměje.

ANGIUANO: No jistě, tvůj velký projekt, najít Asgardy. Možná by sis měla přečíst hlášení z Cheyennského SGC. Jsou mrtví, Jime.

Francine vypadá, jako by se urazila.

FRANCINE (nahlas, rozčíleně): No, ty jsi určitě byl dva roky v Idě a dělal jsi tam výzkum, že ano! Ne jako já, já jsem tam přece dva roky vůbec nebyla...! (pauza) Tohle s tebou dělají stimpacky. (pauza) *To*, co děláme tady, je stejně stupidní.

Radek si rychle stoupne a podívá se z výšky na oba.

RADEK (unaveně): Mě to dnešní zívání nebaví, atmosféra tu začíná houstnout, půjdu dělat něco zábavnějšího.

Radek se otočí a odchází. Anguiano se ještě za ním ohledne.

ANGUIANO (nahlas): Měj se...

Radek mu odpoví otočený zády.

RADEK: Za šest hodin na viděnou.

INT. POKOJ, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Záběr zevnitř na dveře. Uvnitř pokoje je přítmí, je vidět, že je stejně ocelově chladný, jako zbytek komplexu. Otevřou se dřevěné dveře a dovnitř vstoupí Radek.

Potichu za sebou zavře a přejde po malé místnosti k posteli. Na druhé straně místnosti je druhá postel a na ní někdo spí.

Radek si potichu posadí a otevře notebook stojící na malém stolku.

Střih, záběr na obrazovku.

SPOLUBYDLÍČÍ (mimo záběr, ospale): Já nespím...

Na strohé obrazovce vojenského operačního systému je vespod. nápis YOU HAVE ONE NEW ENCLOSURE. Radek na to klikne.

ZELENKA (mimo záběr): Já jsem se nesnažil tě nebudit...

Na obrazovce se objeví obličej McKaye, v pozadí je laboratoř na Atlantis. Rodney trochu zešedivěl, vypadá dost nejistě, jako vždycky, když se snaží mluvit od srdce.

Záběr na Radka, nasazujícího si sluchátka.

MCKAY (záznam, úsměv): Ahoj Radku. (pauza, nejistě) Hodně z nás tady na Atlantis se o tebe bálo, když jsme slyšeli o... (pauza) Mohl ses nám ozvat. Chvilí trvalo, než jsme se dozvěděli, že jsi na Garu. (úsměv) Ten projekt, na kterém děláš, musí být docela důležitý. Ani Johnovi se nepodařilo o něm nic zjistit.

Záběr na Radka. Skousne čelist. Vypadá provinile.
Pokračování na McKaye.

MCKAY (záznam): Asi už víš, že bude chvíli trvat, než pošleme něco k vám. (pauza) Atlantis je stále dost poničená z osvobozování a ztratili jsme taky nějaké lidi... (pauza) No, máme o tebe starost. (pauza) Hádám, že asi nevíš, jestli *někdo z nich* na Zemi přežil... (pauza) Ozvi se nám, pošli mi to zase jako přílohu nějakého nesmyslu. (hrdinská póza) Pegasus konec!

Radek sáhne do šuplíku ve stolku a vytáhne něco. Jsou to ampulky stimpack. Jednu rychle vypije a zaklapne notebook. Jde spát.

Kamera několik sekund sleduje spícího Radka. Najednou se rozsvítí slabé světlo a jeho spolubydlící jde oblečený ke dveřím. Radek zvedne hlavu.

ZELENKA (ospale): Nemohl jsi jít hned? Snažím se tu spát...

SPOLUBYDLÍČÍ: Spíš už tři hodiny.

Zhasne světlo a odejde. Zelenka několik dalších sekund ve tmě leží, najednou se ozve bušení na dveře.

ANGUIANO (mimo záměr, tlumeně): Radku, tu čekám na tebe.

Zelenka se jen znechuceně převalí na bok.

INT. CHODBA, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Dokonale osvětlená dlouhá chodba, stejně jako zbytek komplexu v chladném kovovém stylu. Doktor Edward Anguiano stojí u dveří, ze kterých vyjde ven ospalá shrbený Zelenka.

ZELENKA (zíve): Kolik ji hodin?

ANGUIANO: Čtyři odpoledne, proč?

Radek si zoufale promne oči.

ZELENKA (česky): Proboha... (pauza) Ale to nic.

ANGUIANO: Nejsi zvyklý na nedostatek spánku?

Radek se na něho zbrkle podívá.

ZELENKA: Asi jsem si za ty roky, co jsem pryč z Pegasu, odvykl zůstávat vzhůru 70 hodin.

Jdou chvíli chodbou, když se Anguiano zadívá na Radka.

ANGUIANO: Nemohl jsi spát, protože jsi myslel na Zemi?

Radek vypadá zaskočeně.

ZELENKA: Ne. (pauza) Vlastně jsem spal celou dobu.

Edward Anguiano vypadá, že má něco na mysli. Radek se ho zkusí zeptat.

ZELENKA: Nemohl jsi spát?

ANGUIANO (nepřítomně): Ne, já... (pauza) Použil jsem prášky.

ZELENKA: Proto jsi pořád tak aktivní.

Edward se usměje. Kývne.

ANGUIANO: Myslel jsem na svoje přátele na Zemi. V ISGC na Uralu.

ZELENKA: Říkal jsi, že nemáš rodinu.

ANGUIANO: Taky že ne. Rodiče umřeli, jsem jedináček. (pauza) Ale byl jsem v SGC a měl jsem... (pauza) **Mám** tam hodně přátel.

Radek vypadá nejistě.

ZELENKA: Když jsme byli v Cheyenne, tak...

Anguiano ho přeruší.

ANGUIANO: Viděl jsem to, ale to ještě nic neznamená.

Radek zkusí zachránit situaci.

ZELENKA: Možná, že jich tam hodně nebylo...

Anguiano ale přeruší tón rozhovoru.

ANGUIANO: Měl jsi... (pauza) **Máš**, někoho na Zemi?

Radek nevypadá, že by se mu o tom snadno mluvilo. Zpomalí v chůzi.

ZELENKA (potichu, upřímně): Přítelkyni, rodiče, dvě sestry, jejich rodiny...

ANGUIANO (konstatuje): Záleží ti na nich.

ZELENKA: Když jsem odešel na Atlantis, tak jsem si myslel, že jsou důležitější věci než oni.

Radek se odmlčí.

ZELENKA: Ale nakonec přes to všechno, co jsem prožil mimo Zemi, přes všechna ta dobrodružství, jsem se vždycky nejraději vracel k nim.

Anguiano se usměje.

ANGUIANO: Vážíš si toho, čeho máš málo...

Radek se zarazí.

ZELENKA: Dostal jsi snad jako domácí úkol mě vyzpovídat?

Edward se dá pomalu znovu do chůze.

ANGUIANO (nadsázka): No, možná ze mě už mluví drogy.

Radek jde vedle něho. Střih.

INT. POZOROVACÍ MÍSTNOST, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Místnost je podobná pozorovací místnosti v SGC nebo Atlantis - je rozdělena na dvě části bezpečnostním sklem, v jedné části laboratoř, v druhé části pozorovatelná. Kamera úmyslně nezabírá, co se děje uvnitř laboratoře samotné, zabírá pouze Radka obklopeného počítači v pozorovatelně. Jen občas se mihnou v záběru lidé stojící v laboratoři - mají na sobě radiační obleky.

Záběr zepředu na Radka. Má na sobě bílý plášť a něco vytukává na počítači. Za Radkem je na kalendáři datum 26. března.

FRANCINE (mimo záběr, šum): Jak dlouho ještě?

Unavený Radek nahne k mikrofonu.

ZELENKA: Kalibruju *vábničku*, vy tam si pohrajte s polem, jinak nám to bude co tři minuty vypadávat.

ANGUIANO (mimo záběr, šum, podrážděně): Pohrát si s polem? Nejsem astrofyzik...

Radek usilovně cosi vepisuje do počítače, jeho oči kmitají mezi klávesnicí a dvěma obrazovkami. Je zaneprázdněný.

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Radku?

Zelenka si nakonec udělá čas na odpověď, nahne se k mikrofonu.

ZELENKÁ: Musíte snížit úroveň emitované radiace, najděte si to v manuálu.

ANGUIANO (mimo záběr, šum, zklamaně): No bezva...

Radek dále vpisuje do počítače, když se ozve Francine.

Kamera se pomalu začne přibližovat k Radkovu obličej, blíží se do detailního záběru.

FRANCINE (mimo záběr, šum): Ede, nepřišlo ti divný, že Zelenka je jediný neameričan v *projektu*?

Radek diskuzi nevěnuje pozornost a dále pracuje na počítači.

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Podej mi notebook...

Několik sekund klidu.

FRANCINE (mimo záběr, šum): Slyšel jsi mě?

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Jo, slyšel, co po mně chceš? (pauza) Oba víme, že NID se s tímhle projektem nebude šířit mezi exilovými jednotkami.

Několik sekund klidu, Radek přestane pracovat, zamyslí se. Jeho oči jsou upřeny na monitor, ale nepřejíždějí po řádcích textu. Jeho prsty nepíší.

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Radku, co ty si o tom myslíš?

Doktor Zelenka chvíli váhá, co odpovědět. Natáhne se po mikrofonu a skoro ho spustí, ale pak si to rozmyslí. Váhá několik dalších sekund, a pak ho konečně zmáčkne.

ZELENKÁ (rezignovaně): Všichni víme, proč jsem tady.

FRANCINE (mimo záběr, šum): Jako že tě potřebují? Astrofyzik dělá práci cvičené opice...

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Je tu přece za *trest*.

Najednou se rozezní poplach. Za Radkem se rozsvítí rudé světlo nebezpečí a jeho letargický výraz se změní na připravenost.

Statický záběr na Radka se rovněž změní a kamera se začne těkavě pohybovat. Radek zvedne headset položený vedle jednoho z počítačů a položí si ho na hlavu.

ZELENKÁ: Tady doktor Zelenka, co se děje?

Radek chvíli poslouchá a pak se nakloní k mikrofonu.

ZELENKÁ (nahlas): Nastal únik, všechno hned shod'te a vypadněte z tama!

FRANCINE (mimo záběr, šum): Dobrý nápad...

Radek sám si zvedne a něco napíše do počítače. Obrazovky v jeho místnosti pohasnou a on vyjde dveřmi nalevo do jakési komory - kamera pokračuje těkavě za ním.

Krátkou komorou s mnoha syčícími tryskami vyjde na chodbu, stejně osvětlenou, čistou a odlidštěnou, jako zbytek komplexu. Kamera je za Radkovými zády, sledujeme scénu skoro, jako bychom tam stáli s ním.

Před Radkem proběhne několik vojáků v maskáčích a se zbraněmi. Radek jednoho z nich odchytí.

ZELENKÁ: Kde je ten únik?!

Voják se na okamžik zastaví.

VOJÁK: Zůstaňte tady, máme to pod kontrolou!

Pak se zase rozběhne. Kamera přetěkne do chodby a dívá se po směru běhu jednotky. Rudé světla zářící na zdech dodávají pocit naléhavosti. Radek se rozhlédne. Vyběhne za vojáky.

Kamera jde s ním. Radek několik sekund běží a dostane se k rohu. Společně s kamerou opatrně vykukne – záběr zazoomuje.

Vidíme jednotku vojáků na obou koncích dlouhé chodby a uprostřed...

Několik mužů v radiačních oblecích vynáší ze dveří dvě osoby na lehátkách.

I ty osoby mají na sobě radiační obleky, ale potrhane a poničené.

Jeden ze zachránců zakřičí skrze reproduktor obleku na vojáky.

ZACHRÁNCE: Uvolněte prostor!

A poté skupinka chráněná muži zahýbá za další roh. Několik vojáků a mužů v radiačních oblecích zůstává u dveří do neznámého prostoru, vhazuje dovnitř několik granátů s plynem.

A jeden z mužů v oblecích jde chodbou směrem k Zelenkovi. Strhuje si vršek obleku, ukazuje se, že jde o ženu ve středních letech, vyšší, než je Radek. Ten nečeká a vyjde jí naproti.

ZELENKÁ: Jak jsou na tom? Další únik?

Doktorka si ho sotva všimne a jde rychle kupředu.

DOKTORKA: Víš, že ti to nemůžu říct.

Radek se nenechá odbýt a pokračuje po jejím boku, míjejí kameru a zahýbají do původní chodby.

ZELENKÁ (nahlas, naléhavě): Pracuju s tím, nemyslíš, že bych to měl vědět?!

Chodba, ze které Radek přiběhl, je už plná dalších vědců a techniků.

Doktorka se na okamžik zastaví a podívá se na nižšího Zelenku.

Záběr na její obličej je v detailu.

DOKTORKA: Když budou mít velké štěstí, tak v sarkofágu přežijí...

Záběr zůstane chvíli zlomyslně na jejím obličej, když se ozve zdálky silný hlas.

LANGHAM (zdálky, nahlas): Doktorko!

Kamera se zadívá do davu, skrze který se prodírá doktor Langham, vedoucí projektu.

LANGHAM: Doktorko Hage-

Jakmile spatří Zelenku, tak se zarazí a namísto k doktorce vyjde k Zelenkovi. Vypadá sotva příčetně.

LANGHAM (naštvaně): Nechci vás tady vidět, vraťte se zpátky.

ZELENKÁ (agresivně): Kolik mrtvých to bude teď?

Langham se důrazně zadívá na Zelenku.

LANGHAM (důrazně): Vraťte. Se. Do práce...

Dívají se na sebe jako dva soupeři. Nakonec Radek pozici opustí a odchází chodbou dále.

INT. JÍDELNA, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Záběr zepředu na Zelenku, Anguiana a Francine, stojí ve frontě na jídlo. Pomalu postupují řadou. Scéna je bez zvuků. Postupují frontou dále. Po téhle scéně následuje střih na další scénu...

...Záběr na Zelenku a další vědce, jak jedí u stolu v jídelně. Scéna je bez zvuku, kromě hudby.

A z ní střih na Zelenku sedícího na posteli v přítmi svého pokoje. Promne si obličej, vypadá unaveně. Nakonec si ještě z půlky oblečený ulehá.

INT. CHODBA, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Záběr znovu na Zelenku vycházejícího unaveně ze svého pokoje. Venku na něho čeká Anguiano. Ten nabídne Zelenkovi kafe. Radek nadšeně přijme.

ZELENKA: Díky, to jsem potřeboval. (pije)

ANGUIANO: Měl by ses dát do kupy, zahlédl jsem dole Samuelse?

Ta slova mají efekt. Radek se uprostřed popíjení kávy zarazí.

ZELENKA (bojácně): Samuels? Čím jsme si zasloužili takovou *poctu*?

ANGUIANO: To nevím, ale vy dva si určitě zase skvěle popovídáte.

ZELENKA: Jo... Naposledy mi vyhrožoval přesunem do frontové linie.

Střih.

INT. POZOROVACÍ MÍSTNOST, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Znovu místnost rozdělená sklem na laboratoř a pozorovací část. Záběr zepředu na Radka. Má na sobě bílý plášť a něco vytukává na počítači. Za Radkem je na kalendáři datum 30. března 2011.

ANGUIANO (mimo záběr, šum): Šestnáctý kus dneska.

Radek se nahne k mikrofonu.

ZELENKA: Jo, jsme pozadu.

Najednou se otevře za Radkem dveře. Dovnitř vstoupí plukovník Samuels a doktor Langham. Radek se za nimi otočí, a pak zase bez zájmu vrátí hlavu zpátky.

ZELENKA (bez zájmu): Veliteli.

Samuels se posadí vedle Zelenky, Langham dále stojí za nimi.

SAMUELS: Doktore, tady vedoucí projektu doktor Langham mi sdělil, že nadále vyjadřujete pochybnosti o smyslu vaší práce zde.

ZELENKA (bez zájmu, ironicky): Opravdu? Musím složit poklonu úžasnému pozorovacímu talentu doktora Langhama...

FLASHBACK

INT. INSTRUKTÁŽNÍ MÍSTNOST, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Jde o menší místnost plnou počítačů, stoliček, velkého plátna před stoličkami a pozoruhodně velkým množstvím lékařských přístrojů. Vidíme zde několik vědců včetně Anguiana, kamera se však soustřeďuje na Langhama a Zelenku. Oba stojí uprostřed záběru, oba na sebe divoce křičí.

ZELENKA (křičí): Je mi úplně jedno, jaké to má výsledky!

Zahazuje složku s papíry. Langham na něho výhruzně ukazuje.

LANGHAM (křičí): Doktore, naposledy, sedněte si!

ZELENKA (křičí): Kolik lidí zemřelo!?

Langham sahá po telefonu.

LANGHAM (křičí): Jestli nepřestanete, dám vás vyvést!

Anguiano si stoupne a opatrně jde za Zelenku, snaží se ho uklidnit.

ZELENKA (křičí): Kam, o dvě patra níže? Nejsi nic než řezník a my ti v tom musíme pomáhat!

Anguiano chytí Radka za rameno, Anguiano mlčí. Mine několik tichých sekund. Zelenka i Langham jsou z křiku zpocení. Nakonec Anguiano začne táhnout Zelenku z místnosti. Langham znovu výhruzně zagestikuluje.

ANGUIANO: Radku, pojď na chvíli ven...

LANGHAM (křičí): U mě jsi skončil!

Radek ho míjí po cestě ke dveřím.

ZELENKA (ironicky): Těšilo mě, kolego.

PŘÍTOMNOST

INT. POZOROVACÍ MÍSTNOST, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Znovu záběr zepředu na Radka, Samuelse a Langhama v pozorovatelně. Samuels dále mluví klidným tónem a Zelenku ignoruje.

SAMUELS: Doktore. (pauza) Radku, vím, že vás nepřesvědčím výsledky vaší práce zde na našem snažení.

Zelenka ho přeruší.

ZELENKA: Odešel jsem z Expedice kvůli lidem, jako jste vy.

SAMUELS: Tohle není ani tak otázka tohoto projektu jako spíše otázka vaší morálky. (pauza) Nakonec, odmítl jste práci na projektu Oppenheimer.

ZELENKA: Zábavné, jak jste vývoj nejsilnější bomby galaxie pojmenovali po člověku, který svého podílu na Manhattanu litoval po celý zbytek života.

Samuels chvíli přemýšlí nad pokračováním.

SAMUELS: Doktore, nemůžeme si dovolit nyní moralizovat nad správností tohoto nebo jiných projektů. Země je v obležení, musíme jednat.

Radek se k němu konečně otočí. Ukáže rukou do laboratoře.

ZELENKA: A jak nám tohle pomůže?

SAMUELS: Goa'uldi, nebo co za jejich frakci na nás zaútočila, vyhrožují odplatou na Zemi, pokud zaútočíme na jejich světy jadernými zbraněmi. Tenhle projekt nám dává trochu šance je poškodit, aniž by z toho obviňovali nás.

Radek se pousměje.

ZELENKA: No jistě, toho si nevšimnou, že jim umírají lidé jen na jejich světech. (pauza) Čekal jsem od vás lepší argumenty než naučenou poučku.

Pak se otočí zpátky k počítači.

ZELENKA: A kolik už zahynulo našich lidí... (pauza) Oba víme, že jsou i jiné možnosti, jak Goa'uldy zasáhnout. Vy to víte určitě, byl jste v počátcích SGC.

SAMUELS: Nemáme dost lidí ani prostředků na organizování vzpoury na stovce předpokládaných světech Goa'uldů. A oni teď uctívají Origin... Nemáme ani morální převahu.

Detail na Samuelsův obličej.

SAMUELS: Doktore, jste jeden z nejschopnějších lidí, kteří nám zbyli. (pauza) Opravdu nám chcete vrazit nůž do zad?

Záběr na Zelenku. Detail zepředu. Radek odkloní zrak od monitoru. Přemýšlí. Nakonec se podívá na Samuelse.

ZELENKA (zoufale): Já tohle nemůžu už déle dělat...

Střih na Samuelse. Samuels si stoupne.

SAMUELS: Tohle je teď naše nejlepší šance, jak je zasáhnout. Pokud i nadále trváte na svém přeřazení, nebudu vám bránit. (pauza) Ale nemusím vám snad říkat, že tohle je vaše poslední šance na bezpečnou práci. Pokud nechcete jít do trestanecké kolonie k dalším dezertérům, pošleme vás k OSGC.

Samuels odejde z místnosti. Uvnitř zůstane jen Radek a Langham.

LANGHAM: Víte, Radku, vy mnou možná pohrdáte. (pauza) Byl jsem kdysi jako vy. Idealistický vědec, který se shodou náhod zapletl s Konsorciem a

následoval jedinou možnou cestu, jak přežít, přímo do náruče operací NID. (pauza) Myslíte si, že jste lepší, protože nesouhlasíte s tím, co se tady dole dělá.

Langham se zezadu nakloní k pracujícímu ale poslouchajícímu Radkovi.

LANGHAM (šeptá): Ale jediný rozdíl mezi námi dvěma je, že vám se bude lépe spát, když špinavou práci udělá někdo jiný než vy.

Langham se znovu narovná a chystá se také odejít.

LANGHAM: Myslím, že pro dnešek už toho máte dost. Ukončete sběr a přejděte ke třídění.

Radek stoicky kývne k souhlasu, za Langhamem se neotočí. Jakmile se zavřou dveře, Radek se nakloní k mikrofonu.

ZELENKA: Ede, Francine, končíme. Schovejte, co máte, půjdu to protřídit.

A kamera se pomalu otáčí do laboratoře. Vidíme řadu sofistikovaných přístrojů a Anguiana s Francine v oblecích. Anguiano drží nějakou menší skleněnou nádobu, Francine má nějaké zařízení připomínající osobní paralyzátor. Oba stojí okolo kulatého zařízení. Podívají se směrem k Zelenkovi.

Detailní záběr na skleněnou nádobu. Uvnitř se svíjí malý tmavý červ. Je živý. Ze záběru na červa detailní záběr na téhož červa svíjejícího se při životě na ocelovém stole, pitevním stole. Kamera se oddálí a my vidíme, že červ se pohotově přibližuje k bílé chlupaté srsti. Kamera se ještě oddálí a my vidíme, jak červ vniká do těla králíka.

Střih, Radek spolu s dalšími vědci stojí v bezpečí za neprůstřelným sklem a vše monitorují. Králíka, společně s desítkami dalších zvířat v klecích okolo, hlídají muži v radiačních oblecích – se zbraněmi v rukou. A odtud jde střih na další scénu...

... kde vidíme mladou ženu, blondýnu, uvnitř ocelové klece, obklopenou znovu muži v radiačních oblecích. A přichází k ní další muž se skleněnou nádobou pro uchovávání červů. Záběr se oddálí a my vidíme Radka, jak spolu s Langhamem odvrátí pohled. Kamera se otočí více do prava na monitor počítače. Zde můžeme vidět záběr do jedné z laboratoří. Kamera se více přiblíží – uvnitř laboratoře jsou dva vědci v radiačních oblecích okolo vysokého kulatého zařízení. To po svém obvodu zajiskří a na podlaze okolo zařízení se objeví malá svíjející se tečka. Černá tečka. Jeden z vědců se skloní. Přiloží rychle paralyzátor. Druhý se otáčí pro skleněnou nádobu...

... Předposlední střih. Doktor Anguiano je nad ohavným humanoidním tělem. Doktor má na sobě radiační oblek. Do záběru vstoupí druhý postava. Anguiano rozřízne to, co vypadá jako hrudní koš. Druhá postava přiloží k tělu paralyzátor a aktivuje ho. Doktor sáhne hluboko do těla a vytáhne opatrně se svíjejícího se tmavého červa. Vloží ho do skleněné nádoby...

... Poslední záběr je na kontejner s desítkami podobných skleněných nádob. Stejných nádob. Kontejner je na mobilním vozu podobnému MALPu. Za ním je ještě několik podobných vozů. Kamera se pomalu otočí o 360° – vidíme množství techniků v malé betonové místnosti. A také několik vojáků, plně vybavených na misi. Až se kamera konečně otočí, vidíme hvězdnou bránu, klesající na výtahu do podzemního komplexu.

Střih. Vidíme doktora Langhama, jak předává veliteli vojáků dokumenty k podepsání. Voják doktorovi zaslutuje. Langham nevypadá, že by ho práce příliš těšila. Nakonec se s klasickým zvukem aktivuje hvězdná brána a vozítka se dají do pohybu.

INT. POKOJ, PODZEMNÍ KOMPLEX, GARO

Záběr na Radka sedícího před notebookem. Přemýšlí. Kamera pomalu přejíždí po místnosti a Radek pomalu projíždí po záběru. Nakonec ťukne do klávesnice.

Střih, pohled na Zelenku z kamery na počítači. Záběr je mírně filtrovaný a záměrně nekvalitní.

ZELENKA: Rodney?

Radek vypadá, že se nemá moc do řeči.

ZELENKA: Promiň, (pauza) že jsem se neozýval. Víím, že to tam u vás je asi těžké. Vyříd' moje pozdravy všem.

Detail na Radkův sotva nasvícený obličej.

ZELENKA: Já... Nemám žádné zprávy o tom, jak to vypadá na Zemi. (pauza) Nevím, jestli někdo z nich přežil. Ale zjistím to.

Radek sbírá sílu do další věty.

ZELENKA: Končím totiž na tomhle projektu. Nemyslím si, že je dobré ti říct podrobnosti, ne teď, ale jednou určitě. Přeřadili mě na asgardské jádro a mise v poli. (pauza) Hodně nasazení.

Radek se předstíraně usměje.

ZELENKA: Víš přece, jak mám mise v poli rád. Pod palbou... Pod vodou... Ve vesmíru...

Radek přestane myslet na rizika a pokračuje.

ZELENKA: Končím tady. A doufám, že se za nějaký čas uvidíme. (úsměv) Bylo by prima vidět nějaké staré tváře a... (pauza) A hodili byste se nám tu teď. Více než kdy jindy. (česky) Exilová flotila z kolonie Garo konec.

Záběr zůstává na Radkově obličej, kamera se pomalu pohybuje do strany, přes záběr je přenesený průhledný záběr na Radka sedícího na posteli zdálky.

HAMMONDŮV HLAS (mimo záběr, vypravěč): Údělem každého člověka je přežít i v těch nejtěžších podmínkách. A tomu často raději obětuje cokoli. Ve chvíli, kdy vina jedince natolik tíží, že znemožňuje život, je údělem každého člověka pouze uklidnit své vědomí.

FADE OUT

AKT 2

FADE IN

NADPIS:
PŘÍBĚH PRVNÍ
,KOBKA'

WOOLSEYHO HLAS (mimo záběr, vypravěč): Stál jsem nad ním, neschopen cokoli udělat. Neschopen mu pomoci. Ne proto, že bych se bál. Ne proto, že bych

byl v šoku. Nepomohl jsem mu, protože mi byl lhostejný. Všichni mi byli lhostejní.

Začínáme jen černou obrazovkou. Několik sekund se nic neděje... až pak zaslechneme hluk. Jde o zvuky bitvy – střelba z pozemských i mimozemských, energetických, zbraní, neartikulovaný řev.

FADE IN:

EXT. STANOVISTĚ CHI

Uvozující záběr na vybombardovanou letovou základnu na úpatí velké hory. Okolo jsou další strmé horské štíty, jejichž vrcholky jsou vysoko v oblacích.

Na místě základny je několik goa'uldských landerů a keshů. Na nebi můžeme vidět několik menších měsíců a srpek mohutného plynného obra.

INT. JESKYNNÍ CHODBA, STANOVISTĚ CHI

Zvuky probíhajícího boje neustávají, naopak se zdá, že jsou ještě intenzivnější. Tentokrát už vidíme, kde zrovna jsme; jde o přírodní chodbu v jeskyni, momentálně prázdnou.

Už o okamžik později ale do záběru vběhne voják ze Země (voják #1); zastaví se, otočí a začne střílet ve směru, ze něhož přiběhl. O několik dalších sekund později kolem něj proběhnou dva další vojáci, v jednom z nich poznáme vojína Divyu Shelltonovou – voják #1 ty dva střelbou kryje. Kamera následuje Shelltonovu a vojáka #2 a zastaví se, až když se zastaví i oni. Oba se obrátí, stejně jako voják #1 předtím, a také začnou střílet.

Kamera se přesune za ně, zabírá je teď zezadu. A díky tomu máme možnost vidět, že voják #1 stojí pořád na svém místě a spolu s Shelltonovou a jejím kolegou střelbou kryje ostatní, kteří k nim přibíhají – několik dalších vojáků z oddílu majora Griffitha; poznáme mezi nimi seržanta Turnera, Griffitha samotného a jako poslední, poměrně daleko za ostatními, běží voják Gordon Gentle.

Poprvé máme možnost poznat i útočníky, tedy alespoň nepřímo: výsadkáře míjejí energetické výstřely z orijských tyčových zbraní. Ve vzduchu je hodně kouře, který úspěšně znesnadňuje míření; energetické zbraně díky tomu zasahují jen stěny jeskynní chodby, výjimečně nějaký výstřel pronikne dál a efektně proletí kolem kamery.

Griffith, Turner a ostatní už přibíhají ke kameře, dobíhají za ni, a tedy i za Shelltonovou a vojáka #2; můžeme si jen domyslet, že stejně jako všichni předtím poskytují ostatním z určité vzdálenosti krycí palbu.

Vidíme, a slyšíme, že Gentle něco křičí. Přes velký hluk ale nedokážeme rozpoznat jednotlivá slova.

Když Gentle probíhá kolem vojáka #1, ten se otočí a chystá se ustoupit spolu s ním, pořád krytý Shelltonovou a vojákem #2. Sotva se však po Gentleově boku rozběhne, zasáhne do nohy jeden z energetických výbojů. Zařve bolestí. Zaklopýtá a sice se mu podaří udržet na nohou, běžet ale nemůže.

Gentle se zastaví, podepře ho, snaží se mu pomoci. Mezitím zaletí pohledem k Shelltonové a jejímu kolegovi a opět zakřičí; tentokrát rozumíme.

GENTLE: Pryč! Vypadněte, ústup!

Shelltonová a voják #2 vědí, co to znamená; na tenhle signál čekali, je to součástí plánu. Přestanou střílet a dávají se na ústup za kameru. V záběru pak zůstanou jen Gentle a voják #1; kamera je neustále zabírá zepředu, couvá, zatímco oni postupují vpřed.

Voják #1 kulhá, nemá v noze cit. Křečovitě se Gentlea drží, nechce, aby ho pustil a nechal ho tam; ví, že ho příliš zpomaluje. Podle Gentleova výrazu poznáme, že on si to všechno uvědomuje taky.

Najednou se ozve ohlušující rána, vidíme, že v jeskynní chodbě daleko za nimi došlo k výbuchu. Tlaková vlna je oba srazí na zem, ale Gentle se hned zase zvedne a vytáhne na nohy i vojáka #1; ten už se ale nehýbe, je zřejmě v bezvědomí. Gentle si toho ani nevšimne, pořád se je oba snaží co nejdál, do relativního bezpečí. Jeskynní chodba se daleko za nimi začíná po výbuchu hroutit. Jeskyně se otřásá, kolem Gentlea a vojáka #1 dopadá prach, občas i malé kameny ze stropu. Jeden drobný kámen zasáhne Gentlea do čela a zanechá mu na něm krvavou rýhu. Gentle na chvíli zakolísá, ale sebere se a pokračuje dál.

Konečně dorazí na konec jeskynní chodby. Obrácení pohledu kamery nám ukáže, že jsme se ocitli v:

INT. KRUHOVÁ JESKYŇĚ, STANOVIŠTĚ CHI

Jde o malý kruhový prostor ve skále, půdorys má průměr přibližně šest metrů. Do této místnosti vedou dvě chodby – jednou z nich jsme sem právě přišli, druhá vede hlouběji do jeskyně. Vidíme tu všechny z předchozí scény. Intenzivní útok a následný rychlý útek je vyčerpá, ale zůstávají napnutí a zbraněmi míří do chodby pro případ, že by se objevila nějaká hrozba... a spolu s nimi tam stojí i několik dalších vojáků, Američanů, v čele s plukovníkem Cameronem Mitchellem.

MITCHELL (k Gentleovi): Povedlo se?

Gentle složí na zem vojáka #1, ale ten leží dál nehybně. Skloní se k němu a začne ho prohlížet. Mezitím odpoví.

GENTLE: Jo, chodbu jsme tím výbuchem zablokovali. Kolaps jich pěkných pár pohřbil.

GRIFFITH (s úšklebkem): To rád slyším.

Gentle vojákovi #1 lehce obrátí hlavu do strany a zjistí, že má na jednom spánku krvavou ránu – památka na pád po výbuchu v jeskynní chodbě. Všimne si toho i Griffith a taky si k vojákovi #1 klekne. Zkusí mu nahmatat puls.

GRIFFITH (k Gentleovi, klidným, nenuceným hlasem): Běžte na ošetřovnu pro medika.

Gentle jen přikývne, zvedne se a svižně vyrazí do ústí druhé chodby; po několika krocích se rozběhne. Kamera ho následuje do:

INT. JESKYNNÍ CHODBA, STANOVIŠTĚ CHI

Druhá jeskynní chodba vypadá na první pohled jinak než ta, která je nyní zavalená. Už po jednom dvou metrech skalnatá stěna přechází v klasickou chodbu, jaké jsme viděli třeba v SGC na Zemi. Chodba se táhne přibližně třicet nebo čtyřicet metrů, pak končí. Na každé straně chodby jsou dvojce

dveře, celkem tedy čtyři; páté, největší, jsou úplně na konci chodby. Na této centrální chodbě se nachází i jedna křižovatka; nevidíme, kam sekundární chodby míří a jak dlouhé a rozvětvené jsou, ale můžeme si domyslet, že tato základna rozhodně nepatří k těm největším.

Po několik metrů běží Gentle o pár kroků před kamerou, pak ho ale kamera předběhne a zabere ho zepředu. Za okamžik už Gentle zabočí, vejde do nejbližších dveří... a zarazí se. Ten pohled ho očividně trochu překvapí.

Kamera opět obrátí úhel, díváme se teď spolu s Gentlem do místnosti.

INT. OŠETŘOVNA, STANOVIŠTĚ CHI

Menší obdélníková místnost, vypadá jako klasická ošetřovna, i když s trochu jednodušším vybavením. Hned vedle vchodu stojí velká prosklená skříň s lékařským vybavením. Kolem stěn pak je osm vojenských postelí pro pacienty, čtyři na každé straně; šest z nich je obsazených. Na ošetřovně bychom pravděpodobně čekali raněné, jenže těch šest těl je od hlavy k patě přikrytých prostěradly – jsou mrtví. Připomíná to tu spíše márnici.

Na protější straně místnosti u zdi, v chodbičce mezi postelemi sedí na židli medik. Je to postarší pán, možná mu může být něco přes padesát. Očividně si z toho, že jeho pacienti nepřežili, moc nedělá. Nohy má natažené na jednu z obsazených postelí, listuje nějakým časopisem, pokouje; relaxuje.

Gentle stojí ve dveřích, rozhlíží se. Od jeho poslední návštěvy tu zřejmě mrtvých přibýlo. Medik si ho všimne a zvedne hlavu od čtení.

GENTLE: Neměl byste být spíš na té druhé ošetřovně? Tam, kde pacienti ještě žijou?

MEDIK (pokrčí rameny): Tady je větší klid. Takže už jste se vrátili?

GENTLE: Jo, a boss vás chce v jeskyni.

Chvíli se dívá na dále sedícího medika.

GENTLE (nahlas): Hned...!

Medik se na něho nerušeně podívá a vyhrne si rukávy.

MEDIK: Takhle mi to rve žíly!

Gentle se nechápavě dívá na jeho ruce... spolu s kamerou... a rukám se nic neděje. Podívá se zpátky na medika.

MEDIK (povzdechne si): No jo, už jdu.

Medik neochotně sundá nohy z postele, zvedne se ze židle a časopis na ni hodí. Na cestě ven z místnosti ještě odhodí zbytek cigarety na zem a přišlápne ho. Můžeme si všimnout, že je tu na podlaze takových nedopalků víc.

Jakmile vyjde ze dveří, Gentle rychle přikročí k nejbližší posteli a odhrne prostěradlo z obličeje postavy pod ním. Podle uniformy, kterou má mrtvý na sobě, poznáme, že šlo o vojáka; nemohlo mu být více než dvacet pět let. Z Gentleovy reakce je patrné, že mrtvého znal. Chvíli nad ním jen stojí, prohlíží si jeho bledou a nehybnou tvář... a pak prostěradlo odhrne o něco

více a začne ho šacovat, prohlíží mu kapsy. V náprsní kapse objeví krabičku cigaret a bez váhání ji strčí do vlastní kapsy.

GENTLE (netečně): Stejně jsi mi je dlužil.

Prohledává ho dál, a když si je jistý, že už nic užitečného neobjeví, tělo opět přikryje. Chystá se přejít k další posteli, ale v tu chvíli se dovnitř zase vrátí medik. Spolu s vojákem #2 nesou jednoduchá nosítka, na kterých leží voják #1. Společně ho položí na jednu ze dvou prázdných postelí. Medik mu zběžně prohlédne ránu na spánku, zamračí se. Z náprsní kapsy vytáhne malou baterku. Nadzvedne vojákově #1 jedno oční víčko a posvítí mu do oka, pak totéž zopakuje s okem druhým. Gentle a voják #2 to sledují. Medik pak přejde ke vchodu do ošetrovny, otevře skříň a vytáhne nějaké obvazy, náplasti a dezinfekci. Jednu lahvičku dezinfekce a pár smotaných pruhů obvazu hned hodí Gentleovi.

MEDIK: Na tvoje čelo. Nemám čas se o to teď postarat, tak si porad' sám.

Gentle vše chytí do rukou. Sleduje, jak medik přejde zpět k posteli vojáka #1 a rozloží si na ní obvazy a dezinfekci. Pak se otočí, nechává tu medika a vojáka #2, aby vojáka #1 společně ošetřili. Kamera Gentlea následuje zpět do:

INT. JESKYNNÍ CHODBA, STANOVIŠTĚ CHI

Gentle - a kamera s ním - projde chodbou zpátky do kruhové jeskyně.

INT. KRUHOVÁ JESKYŇ, STANOVIŠTĚ CHI

Vidíme tu všechny z předchozí scény v této místnosti, až na vojáka #1 a vojáka #2; kamera se soustředí na Griffitha, Turnera, Shelltonovou, Mitchella a nově příchozího Gentlea.

Shelltonová a Griffith sedí na zemi, Turner opodál přechází z místa na místo, Mitchell stojí zády opřený o zeď. Čekají na Gentlea, aby mohli celou akci probrat. Gentle se k nim tedy připojí - sedne si na zem vedle Shelltonové. Vedle sebe si odloží obvazy a dezinfekci.

TURNER (k Gentleovi): Určitě je ten průchod uzavřený úplně?

GENTLE: Jo, určitě. Ne že by na tom teda záleželo, nakonec se přes ten zával stejně nějak dostanou.

SHELLTONOVÁ: Ale prozatím nám to aspoň koupilo trochu času.

Gentle se za ní ohlédne. Turner odchází zkontrolovat jiné vojáky.

GENTLE: Jo? A k čemu nám ten čas asi bude? Dáme si ještě jedno kolečko tiché pošty?

Shelltonová se na něho zadívá s mateřskou starostí v obličeji.

SHELLTONOVÁ: Čekáme přece posily. Leonidovi nemůže trvat tak dlouho, než dorazí.

Gentle si vytahuje cigaretu a dává si ji do pusy.

GENTLE: Nebuď tak naivní... (pauza, připaluje si) Jsme jim volní, přiletí, vezmou balíček, zmizí.

Výraz Shelltonové se změnil na dětský vzdor. Gentleovi už to všechno leze na nervy.

GENTLE (rozhořčeně): A víme vůbec, že dostali naši zprávu? Teď, když nám začali blokovat všechna dálková vysílání, nemůžeme vědět, jestli příjem potvrdili. (pauza, potichu) Jestli vůbec to, co bráníme za tohle stojí...

Turner se vrací zpátky, projde kolem Gentla a ležérně mu vytrhne cigaretu z úst a zahodí ji.

GENTLE: Co je? Kouření zabíjí?

Turner se za ním otočí. Vypadá napjatě.

TURNER: Máme tu málo vzduchu...

Turner se otáčí zpátky do směru chůze.
Kamera nakrátko ukáže detail na jeho kapsu. Je v ní krabička cigaret.

Střih na opodál sedícího ušpiněného Mitchella, čistícího P90. Trochu Gentlea zchladí.

MITCHELL (vyčerpaně, ale optimisticky sebevědomě): Samozřejmě že stojí; tím si můžete být jistý, vojíne.

Na okamžik se na Gentlea pronikavě podívá, jako by mu chtěl beze slov říct, ať zbytečně nešíří paniku.
Zakrátko si stoupne, jako by chtěl uklidnit i ostatní. Kamera se zaměřuje na něho.

MITCHELL: Je pravda, že nemáme ani zdaleka dost sil na to, abychom dlouhodobý útok odrazili sami, takže je naším úkolem zdržovat a zdržovat, než Leonidas dorazí.

Detailní záběr na Mitchellův obličej.

MITCHELL: A on *dorazí*.

V tu chvíli se k nim v jeskyni přidá voják #2 - vrátil se z ošetřovny. Všichni se na něj podívají, pohledem se ho ptají, jak je na tom voják #1. Voják #2 zničeně klesne na zem k nim, posadí se zády ke zdi a zavrtí hlavou.

Krátce za ním přichází z jiné části jeskyně i Griffith. Všichni si uvědomují význam kývajících hlav, po téhle špatné zprávě mlčí. Záběr na Griffitha, který v zamyšlení ponuře přikývne hlavou, jako by došel k rozhodnutí.

GRIFFITH: Teď mi dělá největší starosti, jestli tu pak bude někdo, kdo by jim asgardské jádro předal. (potichu, pro sebe, bručivě) To už je sedmý člověk pod plachtou.

Cameron stojí vedle Griffitha. Chytí ho za rameno a potáhne kousek mimo dění.

MITCHELL (sarkasticky): Všude samý optimismus. (pauza) Ale něco na tom bude. Z jedné ošetřovny už je márnice, ta druhá je narvaná k prasknutí.

Z hlavní místnosti se ozve znovu Shelltonová.

SHELLTONOVÁ: Jak dlouho se tu teoreticky můžeme udržet?

TURNER: No, pokud nebudeme moc střílet a kouřit, tak s tím jak rychle postupují, nehrozí, že bychom se udusili.

Záběr zaostří znovu na Mitchella stojícího u Griffitha.

MITCHELL: To je aspoň trochu pozitivní.

Střih doprostřed místnosti v jeskyni.

TURNER: Sice jsme právě zatarasili poslední zbývající vchod i východ, ale v základně je generátor.

GENTLE: Tak nevím, jestli mě má tohle potěšit, nebo mám spíš brečet.

VOJÁK #2: Spíš zastřelit se.

Gentle se uchechtne, pobavilo ho to. Ale vlastně to vypadá, že to voják #2 myslel vážně; nikdo si toho ale moc nevšimne. Griffith a Cameron se vracejí zpátky mezi ostatní.

MITCHELL: Naší výhodou hlavně je, že ti hajzlové netuší, co tu schováváme. Kdyby o tom věděli, nahnali by sem rovnou půlku svojí armády.

Všichni chvíli mlčí, přemýšlejí o tom, co právě řekl.

GENTLE: To nás jako mělo uklidnit?

GRIFFITH (klidně, nevzrušeně): Gentle si dobrovolně vezme první průzkum k závalu. A udělejte si něco s tím čelem; byla by škoda, kdybyste vykrvácel, než byste tam došel.

Gentle rozmrzele vytáhne z kapsy zrcátko, nastaví si ho tak, aby si viděl na čelo. Vezme do ruky dezinfekci, snaží se ošetřit si tu ránu sám. Shelltonová zavrtí hlavou.

SHELLTONOVÁ (k Gentleovi): Počkej prosím tě... Takhle by to nešlo.

Vezme si všechno lékařské vybavení sama a ránu mu začne ošetřovat.

Mezitím se Griffith pomalu postaví a krátce se protáhne.

GRIFFITH (k Mitchellovi): Jestli mě teď omluvíte...

Mitchell jen přikývne a Griffith se vydá pryč. Vejde do jeskynní chodby, která vede k ošetřovně... ale dveře do ošetřovny mine bez povšimnutí. Namísto toho zamíří dál, k následujícím dveřím, na kterých si můžeme přečíst velký nápis „SKLAD MUNICE“. Už sahá po ovládacím panelu vedle nich, aby si otevřel... ale jeho pozornost upoutá něco jiného: dveře na úplném konci chodby. Na chvíli se zamyslí a nakonec se skutečně vydá chodbou ještě dál.

Když dojde až k oněm největším dveřím, zastaví se před nimi. Vidíme, že i na nich je něco velkým písmem napsáno: „ARTEFAKT, NEPOVOLANÝM VSTUP ZAKÁZÁN“; za těmito dveřmi se nachází dílo nevyčísitelné hodnoty. Tomu odpovídá i míra zabezpečení místnosti – dveře jsou na první pohled mnohem bytelnější než ty, které jsme minuli po cestě chodbou. Také se neotevírají jen pomocí klasického ovládacího panelu; vedle dveří vidíme čtečku na karty.

Griffith sáhne do jedné z kapes a vytáhne odtamtud svou čipovou kartu. Přiloží ji ke čtečce, už se chystá, že ji projede... když vtom se zarazí. Slyší, jak se v chodbě za ním otevírají jedny ze dveří a někdo vychází na chodbu. Ruku zase stáhne a kartu schová. Pak se otočí, aby se podíval, kdo to je.

Z muničního skladu vyšla důstojnice, která má na starosti zásoby; Američanka. Nejdříve se na Griffitha podívá, diví se, co u artefaktu dělá. Pak ale dojde k závěru, že ji to nemusí zajímat. Otočí se tedy, aby odešla, když vtom ji Griffith zarazí -

GRIFFITH: Počkejte.

Zásobovací se zastaví, obrátí se zpátky k němu a počká, než k ní Griffith dojde.

ZÁSOBOVACÍ: Ano, pane?

GRIFFITH: Zkontrolovala jste tu municí?

ZÁSOBOVACÍ: Ano, pane. Jak víte, základna po nějakou dobu sloužila jako muniční sklad mimo Zemi. To bohužel znamená, že některé z našich zásob jsou staršího data, ale i ty se zdají být plně funkční.

GRIFFITH: A počet?

ZÁSOBOVACÍ: Nemusíme se bát, že by něco chybělo. Sice jsme hodně výbušnin spotřebovali na zavalení chodby, ale i těch by nám mělo zbývat dostatek.

Pauza. Zásobovací si všimne, že se Griffith chová trochu divně, jako by byl duchem někde jinde. Odváží se na to zeptat.

ZÁSOBOVACÍ: Je všechno v pořádku, pane?

GRIFFITH (rozmrzele): Jistě že ano. Díky za hlášení.

A vydá se pryč, zpátky ke kruhové jeskyni. Záběr na zásobovací důstojnici, vypadá zaraženě.

ZÁSOBOVACÍ (nechce se jí tomu věřit): Poděkoval?

Podívá se na dveře vedoucí k jádru, jako by u nich hledala odpověď pro Griffithovo chování. Pak ale jenom nepatrně zavrtí hlavou a vydá se za Griffithem. Zatímco major míří zpět do kruhové jeskyně, zásobovací namísto toho vejde do ošetřovny-márnice.

INT. PŘEDSÍŇ ARTEFAKTU, STANOVIŠTĚ CHI

Záběr zboku. Griffith stojí v předmístnosti jádra, vše je chirurgicky čisté, byť základna prošla tuhým bojem. Do záběru vnikne Mitchell. Oba se dívají malým skleněným průzorem dovnitř. Uvnitř je **asgardské jádro**...

GRIFFITH: Doted' nevím, proč jste si vybral na obranu tohoto vosího hnízda nás. Pane.

MITCHELL: No, ten únik z Cheyenne jste zvládli docela dobře.

GRIFFITH: Proto tady taky všichni pochcípáme...

Mitchell se zadívá na Griffitha.

MITCHELL: Když nechcete sebevražedné mise, nebuďte tak dobří v jejich zvládání...

Griffith kývne. Jakoby to už někde slyšel. Přestane se dívat na jádro a sáhne po polní láhvi.

GRIFFITH: Kdyby ta vaše NID to podělané jádro lépe uklidila-

Cameron ho přeruší.

MITCHELL: Tak zaprvý, není to moje podělaná NID. (pauza) A zadruhý, představte si, že by zůstalo na Zemi. (potichu) Zaútočili by na nás už dávno.

Griffith je najednou pozornější.

GRIFFITH: Kdo, oni?

Cameron se zdráhá odpovědět. Griffith se napije z láhve.

MITCHELL (ironicky): Možná vám to přijde divné, ale nejsem teď tak úplně zaměstnanec měsíce. Admirálka mi neříká všechno, co se dozví.

Griffith chce trochu zlehčit rozrušeného Mitchella.

GRIFFITH: Zkuste k ní být milejší.

Záběr na Griffithův obličej. Lišácky se usměje a pozvedne obočí. Cameron pochytili narážku a taky se usměje svým ne příliš intelektuálním způsobem.

MITCHELL: Jó, cháápu.

Blažený úsměv skončí.

MITCHELL (vážně): Ale myslím, že ne.

Zadívá se na Griffithovu polní láhev.

MITCHELL: Skotská?

GRIFFITH: Earl Grey.

Mitchell se na Griffitha podívá skoro až s odporem.

MITCHELL: Nevypadáte zrovna na ctitele čaje o páté... (pauza) Třicet let v armádě...

Griffith se zarazí. Odpoví svým chraplavým hlasem.

GRIFFITH: Jako že bych měl být starý vlk, jíst syrové maso a zapíjet do whisky?

Cameron zdráhavě zakýve hlavou do stran.

GRIFFITH (pohrdavě): Byl jste někdy ženatý, plukovníku?

MITCHELL (překvapeně): Cože?

GRIFFITH: To jsem si myslel. (pauza) Možná by jste potom vypadal trochu jako velitel a méně jako bezstarostný frajírek.

Cameron se zadívá na chraplavého majora.

MITCHELL (potichu, důrazně): Alespoň se snažím a neřvu na lidi pod sebou.

Griffith si z toho moc nedělá.

GRIFFITH: Piloti nikdy nevěděli, jak velet pěšákům.

Do houstnoucí atmosféry se ozve hlas z vysílačky.

HLAS (šum, mimo záběr): Plukovníku, připravili jsme nálože pro další ústup.

Mitchell se přestane bojovně dívat na Griffitha a potvrdí příjem.

MITCHELL: Hned tam budeme.

Střih.

INT. OŠETROVNA, STANOVIŠTĚ CHI

Medik je zpátky u předchozí činnosti - relaxuje, čte si, nohy má jako předtím natáhnuté na jedné z obsazených postelí. Vidíme, že volná už je jen jedna z osmi postelí, na sedmé teď pod plachtou zřejmě leží voják #1.

Zásobovací se zastaví hned u dveří a opře se o ně zády. Založí si ruce a s úšklebkem se na medika podívá. Z jejího uvolněnějšího chování a způsobu řeči můžeme poznat, že se s medikem už nějakou dobu zná. Na základně už slouží delší dobu.

Zavrtí hlavou a s úsměvem k medikovi promluví.

ZÁSOBOVACÍ: Vždycky jsem si myslela, že doktoři jsou od toho, aby seděli u raněných a ne u mrtvol.

Medik ani nezvedne hlavu od čtení; olízne si prst, pomalu otočí stránku a odpoví.

MEDIK: A já si zase myslel, že muniční by neměli Anglánům rozdávat kila výbušnin, aby si mohli udělat ohňostroj.

ZÁSOBOVACÍ: Jestli nám to koupí čas, ráda to risknu.

MEDIK: Možná to koupíme spíše my...

Chvilí jsou oba zticha. Medik si dál nerušeně čte. Zásobovací o něčem přemýšlí, kouše se do rtu. Nakonec zase promluví.

ZÁSOBOVACÍ: Nezdá se ti Griffith nějaký divný?

Tohle medika přinutí zvednout oči od čtení - podívá se na ni. Nic neřekne, jenom výmluvně zvedne obočí.

ZÁSOBOVACÍ (vysvětlí): Pořád se motá kolem toho jádra.

Medik jen pokrčí rameny, nevidí na tom nic, co by ho mělo zajímat. Vráti se očima ke čtení.

MEDIK: To není zakázané. A navíc má oprávnění.

Zásobovací to neuklidní. Naopak to vypadá, že medika ani tak úplně neposlouchá; spíše přemýšlí nahlas.

ZÁSOBOVACÍ: A vůbec, zajímalo by mě, co to jádro vlastně je. My o něm nic nevíme.

MEDIK: Bůh ví, jestli na tom všichni ostatní nejsou stejně.

ZÁSOBOVACÍ (trochu zahořkle, pochybovačně): Prý vědomosti Asgardů. Copak tam není nic, co by se dalo využít při tomhle obléhání?

MEDIK: Možná je. Ale jediného člověka, který měl znalosti na to, aby z něj něco vytáhl, to už na tomhle světě přestalo bavit.

Medik ukáže na jedno z těl přikrytých plachtou, nemusí říkat víc.

Střih.

INT. KRUHOVÁ JESKYŇĚ, STANOVIŠTĚ CHI

Všechno je víceméně stejné jako v minulé scéně v této jeskyni. Vidíme tu několik amerických vojáků, včetně Mitchella, a dále pak několik členů jednotky majora Griffitha: Griffitha samotného, Turnera, Shelltonovou a vojáka #2; Gentle je pryč.

Od poslední neuplynulo mnoho doby. Všichni se tu snaží nějak zabít čas. Turner pořád přechází z místa na místo; dělalo by mu problémy nečinně sedět, musí se aspoň trochu pohybovat. Občas může nakouknout do chodby vedoucí k závalu, aby se ujistil, že se nic neděje. Ostatní v podstatě nedělají nic; postávají, sedí, polehávají v jednom hloučku. Shelltonová si pohazuje s pár kamínky, které se povalují všude kolem.

Voják #2 vstane a někam jde. Griffith se na něho zadívá.

GRIFFITH: Jdete někam, vojíne?

Voják #2 se otočí jeho směrem.

VOJÁK #2: Mám jméno, *pane*. Kin Shaw, *pane*. Jdu si jen něco... Za roh zařídit.

Griffith vypadá naštvaně. Ukáže na Shawa prstem.

GRIFFITH: Neserte mě, *vojíne*. Válka nebo ne, pořád jste pod mým velením. (pauza) A teď jděte.

Griffith se podívá na hodinky. Nudí se.

GRIFFITH (k Shelltonové): Shelltonová, běžte vystřídat Gentlea a pošlete ho sem. Už je na samotce dost dlouho.

Shelltonová přikývne...

SHELLTONOVÁ: Ano, *pane*.

... zvedne se ze země, trochu se opráší a vydá se do chodby. Chůzi má bezstarostnou, po chvíli cesty si dokonce začne pískat nějakou melodii – vidíme, že celou situaci bere v podstatě s lehkostí. Prochází stejnou cestou, jakou její jednotka v první scéně běžela do kruhové jeskyně. Všude je klid a ticho, možná až podezřelé.

O chvíli později se už v záběru objeví zával; vidíme ho vlastně poprvé. Chodba je úplně zablokovaná sutinami po explozi, výbuch útočnický od základny efektivně odřízl.

Pár metrů před závalem stojí Gentle, přechází z místa na místo. Když k němu dojdeme blíž, vidíme, že už má ránu na hlavě ovázanou a přelepenou.

SHELLTONOVÁ: Griffith myslí, že už jsi trpěl dost. Mám tě jít vystřídat.

GENTLE: Nebudu protestovat.

Shelltonová se rozhlédne. Ještě moc dobře si pamatuje, jak se to tu všechno při výbuchu hroutilo. Necítí se tu teď zrovna dobře, i když otřesy ustaly a vše se snad uklidnilo.

SHELLTONOVÁ: Určitě je to zase stabilní?

GENTLE: Jo.

Na chvíli se zamyslí a pak polohlasem dodá.

GENTLE (dodá, tišeji): Skoro určitě.

Shelltonovou tohle samozřejmě moc neuklidnilo, spíše naopak. Tázavě se na Gentlea podívá.

GENTLE: Přesně jsme rozpočítali, kolik výbušnin použít a kam je dát.

Gordon se usměje.

SHELLTONOVÁ (tázavě): My jsme spočítali?

GENTLE: Teda oni, Mitchell a další piloti. (pauza) Už by se nemělo nic stát. Ale –

SHELLTONOVÁ (dokončí): – ale jeden nikdy neví, jasně.

Gentle se pousměje. Je vidět, že už jsou spolu v jednotce nějakou dobu, znají se a vědí, co čekat.

Pak si Gordon z krabičky vytáhne další cigaretu a dá si ji do pusy.

SHELLTONOVÁ: Nechtěl po tobě Turner–

Gordon ji zarazí. Připaluje si.

GENTLE: Turner mi může políbit prdel.

Potáhne a má blažený výraz.

SHELLTONOVÁ: Tohle dělal plukovník Pierson.

Gordon se na ni zadívá.

GENTLE: To byl ten cápek na Odyssey?

Divia kývne.

SHELLTONOVÁ: Prý pořád kouřil. I na můstku.

GENTLE (žvatlá): Prostě muž na svém místě! (pauza) Slyšel jsem, že Odyssey to koupila, když se vraceli pomoci Zemi.

Divia se zadívá na Gordona.

SHELLTONOVÁ: Takže jsou...

GENTLE: Mrtví. Všichni jsou mrtví.

Gordon si potáhne z cigarety, vypadá rozrušeně. Klepe se mu ruka.

GENTLE (potichu): Všichni jsou mrtví...

Gordon posmrkne. Znovu potáhne. Lesknou se mu oči. Divia se ho snaží uklidnit.

SHELLTONOVÁ: Na Zemi jsou všichni v pořádku...

Gordon polkne a trhaně pokývne hlavou. Po tváři mu sjede několik slz.

GENTLE: Je... (pauza) Oni jsou...

Gentle je na pokraji kolapsu.

GENTLE: Oni...

Divia se ho chystá obejmout, ale najednou se zarazí. Vidíme, že se dívá na zával, přesněji na jeho patu. Něco se jí na sutinách nezdá. Na kameny se teď zadívá i Gentle.

SHELLTONOVÁ: Co se děje?

Gentle si toho všimne taky. Divia má tváři překvapený výraz, netuší, co to má znamenat. Na Gentleovi jde vidět, že on naopak tuší, ale raději by nevěděl...

Záběr na zával. Vidíme, že na jednom místě vypadají sutiny nějak zvláště; jakoby se vlní, zdá se, že ustupují... a skutečně se na tomto místě po chvíli utvoří malá skulina.

Gentle už nečeká, pomalu začíná couvat. Jednou rukou chytí Shelltonovou za paži a taky ji odtáhne. Druhou rukou sáhne pro vysílačku.

GENTLE (do vysílačky): Majore, připravte se. Začínají problémy.

Pak si i Shelltonová uvědomí, o co jde, a následující slova řeknou současně; Gentle do vysílačky a Shelltonová polohlasem pro sebe...

GENTLE (do vysílačky) a SHELLTONOVÁ (tiše): Tok'erské krystaly...

GENTLE: Používají tok'erské krystaly, aby přes zával vytvořili stabilní průchod.

A kamera ukáže, že skulina v závalu se neustále rozšiřuje, vytváří se z ní tunel; uvnitř nevypadá jako zbytek jeskynní chodby, ale má charakteristický vzhled tok'erských tunelů.

A zatímco Gentle a Shelltonová stále rychleji couvají, z tunelu se ozvou první kroky...

Obrazovka zčerná, nic nevidíme. Slyšíme jen počátky střelby: nejen ze strany nepřátel - energetické střely - ale střílejí i Gentle a Shelltonová.

WOOLSEYHO HLAS (mimo záběr, vypravěč): Je to úděl naší duše, že ztrátu blízkého člověka si plně uvědomíme až barbarsky dlouho po jeho odchodu.

FADE OUT

AKT 3

FADE IN

HLAS WEIROVÉ (mimo záběr, vypravěč): Člověk věří, že je strůjcem svého osudu, že si může vybrat mezi dobrem a zlem. Ale co když nám osud dává k volbě jen špatné cesty...

EXT. HVĚZDNÁ BRÁNA, DAKARA

CGI. Záběr zepředu na známé sloupořadí okolo hvězdné brány na Dakaře. Díváme se na aktivující se hvězdnou bránu. Její modrá záře zalije okolí a oslní obraz. Z horizontu událostí vystupuje několik amerických vojáků v uniformách SG týmů. Za nimi procházejí lidé v drahých a perfektně padnoucích oblecích - včetně plukovníka Samuelse.

Střih, za Samuelem se vynořuje Liu v slušivém a také očividně drahém kostýmku.

Střih, záběr na okolí brány ve velkém kruhovém atriu. Stojí zde stovky Jaffů rozdělených do dvou útvarů, zjevně stráž hvězdné brány. Mezi útvary vede asi tři metry široká cesta vycházející z tmavého klenutého otvoru v kamenné zdi. Z tmavého průjezdu se vynoří tři hummery s rozsvícenými světly, v těsném závěsu za sebou pokračují mezi Jaffy k bráně. Vozidla opíší půlkruh za portálem a zastaví před skupinou lidí ze Země.

Střih, záběr od brány. Liu a ostatní diplomaté nastupují do prostředního hummeru, vojáci se rozdělují do dvou krajních.

Střih, záběr z výšky. Krátký konvoj se dává do pohybu a stejnou cestou přes nádvoří odjíždí.

INT. HUMMER, NA CESTĚ, DAKARA

Kamera zabírá strohý vnitřek hummeru uzpůsobeného k převozu více osob. Na levé straně úplně vzadu sedí Liu, s nohou přes nohu a rukama v klíně. Vedle ní sedí plukovník Samuels spolu s dalším členem diplomatické skupiny Gara. Naproti poznáváme posledního diplomata, který společně s Liu prošel bránou. Kamera se však zaměřuje na doposud neznámého muže v tmavém obleku a modré košili sedícího vedle něj.

Cesta je zřejmě plná výmolů a hrbolů, s kabinou to dost hází.

NEZNÁMÝ: Ambasáda si přála, aby byl váš převoz co nejbezpečnější...

Plukovník si neodpustí poznámku.

SAMUELS: Bezpečí a pohodlí by měly jít ruku v ruce...

NEZNÁMÝ (pokračuje): ...zvláště pak pro vás, paní Yulanová.

LIU: Děkuji...

NEZNÁMÝ: Alberto Rici, velvyslanec Země na Dakaře.

LIU (usměje se): Těší mě.

RICI (také se usměje): Rád Vás poznávám.

Střih, záběr na plukovníka Samuelse. Tváří se poněkud kysele, zřejmě mu seznamování plné úsměvů leze na nervy.

SAMUELS (netrpělivě): Jak jsme na tom, Alberto?

RICI: Celé je to pěkně zapeklitá situace (těká pohledem s plukovníka na Liu a zpět). Jaffové mají sice flotilu připravenou v pohotovosti, ale v podstatě válku nechtějí. Ani Hegemonie nemá po napadení Země zájem na otevřeném konfliktu (pauza).

SAMUELS (cynicky): Možná by bylo lepší, kdyby se ti psi sežrali navzájem...

RICI (pokračuje): Trochu nás chování Jaffů znepokojuje. Když to řeknu úplně jednoduše: najednou nemají co na práci, tak dobývají primitivní lidské světy. Neutrální planety padají jedna za druhou a velikost jaffské republiky se za poslední čtyři měsíce zvětšila o pětinu...

LIU: Ty světy jim ale budou k ničemu, nebo ne? Jaffové nemají co nabídnout a bez víry těžko někoho donutíte, aby se k vám přidal a bojoval za vás...

RICI: Jaffů je dost na to, aby mohli bojovat sami. Jen potřebují zdroje. Těžko by nakrmili svoje statisícové armády, kdyby neměli otroky, kteří budou pracovat na poli. Potřebují i naquadah do svých zbraní a lodí.

LIU: Takže se vracejí k praktikám Goa'uldů.

RICI: Přesně. Jenže vládců soustavy bylo jen pár a bojovali hlavně mezi sebou. Takhle se z Jaffské republiky stane mocné impérium.

SAMUELS: Chcete tím říct, že Jaffové jsou stejnou hrozbou jako Hegemonie?

RICI (vážně): Zatím ne, ale měli bychom se mít na pozoru.

EXT. JAFFSKÝ KONCIL, DAKARA

Záběr shora na velkolepý oválný sál, místo konání jaffského koncilu. Vysoký prostor lemují kolem dokola monumentální kamenné sloupy podpírající galerii zaplněnou do posledního místa lidmi. Štíhlými okny po stranách proudí dovnitř jemné bílé světlo. Prostor úplně dole zaplňuje mohutný dřevěný stůl tvaru poloviční elipsy. Za ním jsou v několika řadách vyrovnaný těžké lavice, taktéž do posledního místa zaplněné lidmi. Všichni jsou oblečeni v tradičních jaffských tógách. Na podlaze před stolem leží oválný červený koberec, místo pro řečníka. Z ochozů visí dolů dlouhé pruhy látky, taktéž červené barvy.

V sále panuje čilý hlahol a šum znásobený odrazy od kamenných stěn.

Vše sledujeme z galerie, z pozice vedle sloupu pokračujícího ke stropu. S hlasitým drhnutím, jež se v prostoru několikanásobně zesílí, sledujeme,

jak se v protější stěně otevřou vysoké dřevěné dveře. Vchází hlavní představitelé Jaffské rady a postupně usedají na pozice u hlavního stolu. Následují diplomaté ze Země v čele s Albertem Ricim. Nechybí ani plukovník Samuels a Liu. Sedají si ke stolu připraveném vlevo u řady oken.

Jako poslední přichází mistr Bra'tac.

Střih, záběr zblízka, kamera je nyní dole v sále. Všimáme si, že mistr ještě více zestárl. Trochu opatrně našlapuje a dříve tmavě šedé vousy již bělají. Přistoupí na červený koberec a osazenstvo sálu se ztiší.

BRA'TAC: Vítám vás na dnešním zasedání koncilu Jaffské republiky. Byl jsem požádán zástupci Tau'ri, zda-li by zde mohli přednést své návrhy na řešení současné situace.

Mistr se otočí směrem k pozemské delegaci a kývne na Alberta. Rici se zvedá a kráčí před stůl, zatímco Bra'tac usedá na první místo zkraje.

RICI: Vážení zástupci Jaffské republiky, je mi ctí před vámi vystoupit. (pauza) Jak jistě víte, Země byla obsazena frakcí přeživších Goa'uldů a slepých uctíváčů Ori, která si říká Hegemonie. Země a svobodní Jaffové bývali dlouho spojenci. Jménem lidí Země bych vás chtěl požádat o pomoc.

Sálem to zašumí. Ze své židle za stolem Rady se prudce zvedne Jaffa s Cronosovým symbolem na čele.

JAFFA1: Co od nás Tau'riové žádají?

RICI: Víme, že máte silnou flotilu, která by mohla náš problém vyřešit.

Na to se ze svého místa zvedne jiný zástupce Rady.

JAFFA2: Co Tau'ri nabízí výměnou?

RICI: Země disponuje mnoha vyspělými technologiemi, které vám může poskytnout.

Sálem se rozlehne silné udeření do stolu. Záběr se rychle přesune na menšího zavalitého Jaffu přibližně v polovině stolu.

JAFFA3 (vykřikne): To je nepřijatelné!

Hned na to se zvedá Bra'tac.

BRA'TAC (hlasitě): Tohle jednání má svá pravidla, M'Jkio!

M'JKIO (rozčileně): Proto by tu Tau'riové vůbec neměli být! Když Jaffové umírali v krvavých bojích proti Ori, také nám neposkytli žádnou pomoc.

Na to se ze svého místa zvedá plukovník Samuels. Ve tváři má výraz plný opovržení.

SAMUELS: Když nám Jaffové nepomohou, může se stát...

Než stačí plukovník přijít s jakoukoli výhružkou, přeruší jej mistr Bra'tac.

BRA'TAC: Navrhuji udělat v tomto jednání krátkou přestávku. Jaffská rada i zástupci Tau'ri se mezitím mohou domluvit na dalším postupu.

INT. HALA, JAFFSKÝ KONCIL, DAKARA

Záběr do tmavé haly osvětlené převážně jen mihotavým světlem plamenů z loučí a stojanů u udí. Prostor není volný, ale přerušený několika mohutnými sloupy a širokým schodištěm vedoucím na galerii. V rozích, za sloupy i na schodech postávají hloučky Jaffů a živě diskutují. Za jedním ze sloupů postává i Liu s plukovníkem Samuelsem. Skrytě sledují dění kolem sebe.

SAMUELS (kroutí hlavou): Pořád jsou to jenom barbaři... Nastoupí do vyhřáté lodi, nechají se odvézt přes půl galaxie a vypálí vesnici sotva chápajících zemědělců...

LIU: Byla jsem se podívat nahoře. Ze všech stran tam volají: „Ovládneme galaxii!“ nebo „Sláva Republice!“ Jsou to fanatici.

SAMUELS: Zás mají něco, co je spojuje. Když skončila válka s Ori, tak se ta jejich slavná republika začala rozpadat...

LIU: ...proto si našli novou věc, za kterou se budou bit... Matka mě jako dítě strašila Čínskou revolucí. Ten fanatismus, boje, zbedněnost... je to všechno úplně stejné.

SAMUELS: Já se jim ale na druhou stranu moc nedivím. Ve válce s Ori jsme se na ně do slova a do písmene vysrali, v tom měl ten mňau mňau pravdu. Nebýt Jaffů a jejich snažení, byla by Země za pár dní v tahu.

LIU: Dali jsme jim lepší štíty a hyperpohon—

SAMUELS: Aby déle vydrželi a odvraceli pozornost od nás. Na to jsou jednoduchý počty.

Liu vypadá trochu zděšeně, ale plukovník se na ni jen přátelsky usměje.

SAMUELS: Vítejte v našem světě.

Liu se na něj zatváří ještě více zděšeně. Třikrát udeří gong a lidé z haly se začnou tlačit zpět do sálu.

INT. JAFFSKÝ KONCIL, DAKARA

Před celým koncilem nyní na oválném koberci stojí Bra'tac. Vypadá trochu nervózně, těká pohledem ze strany na stranu.

BRA'TAC: Rada se během přestávky dohodla na jistých podmínkách (pauza), za kterých je Jaffská republika ochotna Tau'ri pomoci.

Mistr se zhluboka nadechne a pokračuje.

BRA'TAC: Rada na oplátku žádá přístup družiny Jaffů na Atlantis a sdílení antických informací. (pauza) Dále pak přístup k asgardským zbraním a štítům, které Tau'ri spolu s asgardským jádrem dostala a které se před Jaffy snaží neustále utajit.

Sálem projede další vlna šumu, ve kterém zanikne i šoupání židlí - plukovník Samuelson i velvyslanec Rici se oba zároveň postaví. Podívají se na sebe a Samuelson na Riciho kývne. Chce promluvit sám.

SAMUELS (hlasitě): Tento návrh rezolutně odmítám! (čeká, až se situace v sále trochu uklidní) Atlantis byla součástí Země a Jaffové nemají...

BRA'TAC: (ostře): Naši předci byli z Tau'ri násilím odvedeni později, než ji Atlantis opustila. Máme na ni zrovna tak stejné právo jako vy.

Hluk v sále ještě více vzroste. Všichni se začínají překřikovat. Náhle vše utne zadunění gongu.

BRA'TAC: Dnešní jednání je u konce. Rozhodnutí koncilu odročuji na zítra.

EXT. POZEMSKÁ AMBASÁDA, DAKARA

Noc, CGI. Uvozující záběr na ambasádu. Jedná se o pozemskou betonovou budovu obklopenou vysokou betonovou hradbou. Okolo je zástavba čistě jaffské architektury. Z dakarské pevnosti i ambasády vycházejí světla. U vstupu na ambasádu stojí několik vojáků, je vidět kus hummeru.

INT. POZEMSKÁ AMBASÁDA, DAKARA

Pohled na menší místnost, mohl by to být obývací pokoj lepší vily. Je zde televize, několik gaučů, počítače... vlajka USA po boku vlajky UNATSECu. Sedí zde delegace Gara, mimojiné i Liu, Samuels a Rici. Nesedí pohromadě, je na nich poznat, že už tu jsou delší chvíli. Rici zvedne paži.

RICI (konstatuje): Mno, přiznejme si, že to nešlo tak úplně hladce...

Samuels stojí, otočí se k Ricimu, má v ruce skleničku s vodou.

SAMUELS (rozhořčeně): Hladce? Vždycky jsem v těch zmetcích viděl jen bandu hajzlíků. (pauza) Pomohli jsme jim ke svobodě a takhle se nám odvděčí.

Samuels napjatě přechází po místnosti.

SAMUELS (rozhořčeně): Povím vám, co uděláme. Namíříme na Dakaru naše Horizonty, ať ti parchanti vidí, že jsme na ně šli po dobrým.

Rici se ho snaží uklidnit.

RICI: To by asi bezpečnost ambasády moc nezvýšilo...

Samuels se na něho podívá.

SAMUELS (gestikuluje): K čertu s nimi! Neukázali ani snahu, chtějí nás jen obrát o to poslední, co nám zbylo.

Najednou se ozve zaklepání. Do místnosti vstoupí důstojník v uniformě.

DŮTOJNÍK: Pane, je zde generál Rak'nor. Přál by si s vámi mluvil.

Střih. Samuels se podívá na Riciho. Oběma je jasné, že to může situaci buď zhoršit, nebo obrátit na dobrou cestu.

Rici kývne na důstojníka.

RICI: Ať jde dále.

Záběr na Liu, která se z pololehu posadí.

Záběr na dveře - do místnosti vstupuje Rak'nor, jeden z bojovníků z doby počátků revoluce. Je oděný do klasického šedého jaffského roucha.

RAK'NOR: Tek'ma'tek, Tau'ri.

Rak'nor se ukloní.

Záběr na Riciho, který se také ukloní.

Samuels zůstává stát, jako by chtěl ukázat, kdo tady má právo být povýšený.

Rak'nor popojde do místnosti.

RAK'NOR: Myslím, že si musíme promluvit.

EXT. POZEMSKÁ AMBASÁDA, DAKARA

Noc, CGI. Uvozující záběr na ambasádu. Stejný záběr jako předtím, jenom v dále po obloze klesá Ha'tak.

INT. POZEMSKÁ AMBASÁDA, DAKARA

Záběr na sedícího Rak'nora. Rici, Liu a další členové delegace sedí naproti němu.

RAK'NOR: Bra'tacova pozice v koncilu není tak pevná, jak bývala za časů vítězství nad Ori. (pauza) Do koncilu byli zvoleni i Jaffové, kteří se na dominantní pozici Tau'ri v galaxii nedívají dobře.

Rak'nor váží každého slova.

Záběr na Samuelse.

SAMUELS (agresivně): Dominantní? Naposledy, co jsem se díval, jsme byli v červené knize ohrožených druhů, proboha!

Rici zůstává střízlivější.

RICI: Pokračujte...

RAK'NOR: Mnoho... (pauza) Mnoho Jaffů si myslí, že Tau'ri na tyto technologie nemá nárok.

Samuels urážlivě povzdychne. Rak'nor pokračuje.

RAK'NOR: Chápejte, že Jaffové přišli v boji proti Ori o stamilióny životů. Že byli přehradou proti jejich křížové výpravě. A přesto s námi Tau'ri nesdílela pokročilé vědomosti Asgardů a Antiků.

Rak'nor se dostává k jádru pudla.

RAK'NOR: V sázce není jen pomoc obléhané Tau'ri, ale pozice Bra'taca a všech, kteří vás vnímají stále jako spojence.

Dramatický detail na Rak'nora.

RAK'NOR: Pokud neukážete alespoň gesto dobré vůle, nemohu garantovat, že agresivní elementy v koncilu nepřeváží. Nemohu garantovat, že Bra'tac padne.

Záběr na Riciho a Samuelse, jak si vymění pohledy. Do dialogu se vloží Liu.

LIU (opovrženě): Celá ta vaše *republika* je do základů prohnílá. Dobýváte desítky bezbranných planet, chováte se jako primitivní fanatici.

Rici se otočí k Liu a výhružně se na ni podívá. Rak'nor se ale výzvy chytí.

RAK'NOR (k Liu): Myslíte, že jsem bojoval roky ve hnutí za svobodné Jaffy, boj po boku s lidskými otroky a teď jsem rád, že jim vrážíme nůž do zad?!

Záběr na Samuelse.

SAMUELS: Tak s tím přestaňte.

Rak'nor vypadá skoro až pobouřeně.

RAK'NOR: Přestat!? Republika by se rozpadla! (nahlas) Nelíbí se mi ty výpravy o nic víc než vám, ale jedinou další možností je občanská válka mezi stovkami jaffských světů.

Detail na Rak'nora.

RAK'NOR: Jaffové potřebují nepřítele, proti kterému by byli sjednoceni. (pozichu, depresivně) Jinak je s republikou konec.

Záběr na Riciho, která začíná být ironický.

RICI: Něco mi vysvětlíte - chcete jednoho nepřítele, ale přitom nechcete zaútočit na Hegemonii? Nemá ona snad náš společný nepřítel?

Rak'nor pokýve nesouhlasně hlavou.

RAK'NOR: Hegemonie byla spojenec Ori. Mají mnoho jejich vědomostí. Pravdou je, že Jaffové, ačkoliv potřebují nepřítele, proti kterému by se spojili, nechtějí už umírat proti technologicky silnějšimu oponentovi. (pauza) Hegemonie naši technologii přesahuje o mnoho generací.

Záběr na Liu.

LIU (potichu): Tahle vaše tažení ale jednou skončí, galaxie je příliš veliká... Copak nevidíte, že si řežete větev sami pod sebou?

Rak'nor přikývne.

RAK'NOR: V tuto chvíli ale jiné možnosti nejsou. (pauza, procítěně) Prosím, velvyslanče, ukažte zítra v koncilu dobrou vůli. Pro vaše dobro, i pro dobro té části republiky, kterou představujeme Bra'tac a já.

Rak'nor se postaví a ukloní se. Odchází.

Záběr zůstane na Ricim, Liu a Samuelsovi, kteří si vyměňují pohledy.

Střih. Od odchodu Rak'nora uplynulo již několik minut, Liu, Samuels a Rici opět sedí na gaučích.

LIU: Potřebovali bychom nějaké eso v rukávu...

SAMUELS (sarkasticky, pro sebe): Horizont připraven, odpálení za 3, 2, 1...

Alberto ani Liu si ho nevšímají.

RICI: Musíme projevit dobrou vůli. Nabídnout jim něco, co neodmítnou.

LIU: Hodit jim kostičku?

RICI: Ne kostičku ale pořádnou kost...

SAMUELS (cynicky): ...aby se jim vzpříčila v krku.

Střih, záběr do pokoje. Plukovník se již odebral spát, Liu s Albertem tu zůstali sami. Každý drží skleničku růžového vína a popíjejí.

LIU: Tohle je příjemná změna. Na Garu zrovna víno neteče proudem.

Liu se napije a znalecky nastaví sklenku proti světlu.

RICI: Cabernet d'Anjou, přivezli ho den před napadením Země s nálepkou „jen pro diplomatické účely.“

LIU: Hostíte Jaffy vínem?

RICI: Ne. Používám ho pro diplomatické účely. Já jsem diplomat, vy jste diplomatka...

Oba se od srdce zasmějí. Liu však náhle ztichne. Dojde jí, že je to poněkud zvrácené, popíjet poslední víno, které opustilo Zemi a smát se při tom.

LIU: Nechápu, jak tady můžete pracovat. Jsem tu půl dne a už čekám, že mě někdo za rohem zastřelí.

Velvyslanec, pohodlně usazený na gauči, jen rozhodí rukama.

RICI: Je to pro mě tak trochu výzva. A po ztrátě Země daleko větší. Navíc, víte přece, že ne všichni Jaffové jsou krvežízniví barbaři.

Oba se opět začnou naplno smát.

INT. JAFFSKÝ KONCIL, DAKARA

Stejný záběr do sálu z ochozu galerie. Jen na červeném koberci nestojí Bra'tac ani Alberto Rici, ale plukovník Samuels.

Střih, záběr na plukovníka zblízka a přímo ze sálu.

SAMUELS: Rozhodli jsme se pro jiný začátek. Jako důkaz naší dobré vůle bychom vám rádi nabídli technologii, které říkáme generátor Aurora. Slouží k pohonu našich bitevních křižníků.

Šum v sále, pohyb na galerii. Někteří Jaffové u stolu si rychle něco sdělují. Záběr na opářeného M'Jkia. Něco takového očividně nečekal.

Když se hlasy utiší, povstane M'Jkio a nasadí neutrální tvář.

M'JKIO: Konečně cítím v tomto jednání posun správným směrem. Je nutné, aby panovala větší rovnováha mezi silami Tau'ri a Jaffů.

SAMUELS: Jako důkaz dobré vůle i ze strany Jaffů bychom uvítali co nejrychlejší příslibení pomoci.

Ze svého místa předstoupí mistr Bra'tac a oznámí, že se koncil musí poradit.

INT. JAFFSKÝ KONCIL, DAKARA

Opět uvozující záběr z galerie do sálu. Mnoho míst je teď ale prázdných. Třikrát zazní gong.

Střih. Před koncilem stojí Bra'tac, rozhlédne se a chystá se promluvit.

BRA'TAC: Jaffský koncil zvážil všechny aspekty vycházející z návrhu Tau'ri. V tuto chvíli mu ale nemůže vyhovět.

Samuels se bleskově vymrští ze svého místa. Bra'tac však pokračuje.

BRA'TAC: Jaffská flotila od zítřejšího dne zaútočí na světy vyznavačů Ori, aby mohl v galaxii zavládnout mír.

Galerie vzplane bouřlivými ovacemi, ale mistr najednou vypadá ještě starší a shrbenější. Upře zrak k pozemské delegaci a my jasně vidíme, že s útokem sám moc nesouhlasí.

Plukovník Samuels předstoupí bez vyzvání před stůl. Jaffové na galerii si ho nevšímají a dál pokračují v ovacích. Plukovník musí proto křičet.

SAMUELS: Co se tím vyřeší?! Spousta těch planet je neutrálních, všechny nejsou součástí Hegemonie!

M'JKIO (prudce): Ano! A díky nám se už k Hegemonii nepřidají!

Koncil se rozchází, nikoho už další připomínky nezajímají. Plukovník se vrátí ke své skupince diplomatů, kteří jen bezmocně stojí u stolu.

RICI (vzdává se): Musíme jim dát čas...

SAMUELS (bojovně): K čertu s časem, to je to, co nemáme! Mohli nám vyhovět už teď a dobrovolně, kdyby chtěli.

EXT. HVĚZDNÁ BRÁNA, DAKARA

Pohled na Liu stojící před aktivovanou bránou. Zvedá ruku na pozdrav, loučí se s Albertem.

Alberto Rici jí také zamává a nasedá do hummeru. Nádvoří je celé zaplněné Jaffy v bojovné náladě. (CGI) Všichni jsou v plné zbroji, zvedají tyčové zbraně nad hlavu a vykřikují bojovná hesla za Republiku.

Liu se znechuceně otočí a projde bránou.

Střih, záběr z větší dálky, vidíme celou, mohutnými zdmi obehnanou pevnost. Střih, záběr z ještě větší dálky. Na rovném prostranství, směrem k zapadajícímu slunci přistávají tři mateřské lodě.

HLAS WEIROVÉ (mimo záběr, vypravěč): Člověk věří, že je strůjcem svého osudu. Ale osud si příliš často myslí něco jiného.

FADE OUT

AKT 4

FADE IN

EXT. AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Uvozující záběr na vybombardovanou základnu v East Londonu. Letecké dráhy poničené, z hangárů jen směr pokroucené oceli.

INT. KEKANOVA KANCELÁŘ, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Záběr z otevřených dveří zezadu na majora Kekanu opřené o svůj stůl. Listuje nějakými papíry. Až při bližším pohledu z levé strany vidíme, že se jedná o velké fotografie. Vesměs se jedná o záběry pořízené z velké výšky. Rozpoznáváme ledovou antarktickou pustinu i pobřeží plné ledových ker. Na pozadí jsou slyšet něčí kroky. Vzápětí se v záběru objevuje ruka sevřená v pěst, dvakrát zaklepe na otevřené dveře.

GUMMY: Pane...

Major si stále prohlíží fotky.

KEKANA: Pojdte dál, poručíku.

Curtis pomalu vchází do místnosti, kamera vše zabírá z jeho pohledu.

KEKANA: Zahájili jsme pátrání po vašem příteli. Doufám, že bude mít podobné štěstí jako vy. (pauza) Dobrá práce, poručíku.

Major se konečně otočí ke Gummymu a pozvedne štos fotografií.

GUMMY: Díky, pane..

Major jen skoro neznatelně přikývne. Nevěřicně zakroučí hlavou a položí fotografie na stůl.

KEKANA: Tolik Mark 9... nevidím tu zrovna velkou spoušť.

GUMMY: Ne, pane. Ale podívejte se sem.

Poručík přistoupí ke stolu, sáhne po štosu a přeskočí pár fotografií ledové plochy.

GUMMY: Nazval jsem to Amundsenovo moře.

Na fotografii vidíme, jak ledová pustina náhle končí v rozsáhlé vodní ploše.

GUMMY: To moře má průměr několik stovek kilometrů. Důležité je ale tohle:

Ukáže na několik tmavých čtvercových bodů tvořících společně část oblouku.

KEKANA: Co je to?

GUMMY: Goa'uldské pyramidy. Prostor kolem jižního pólu je velmi dobře opevněný. Sotva jsme udělali přelet, už jsme měli v patách celou letku stíhaček.

Major znovu nechápavě zakroučí hlavou a listuje dalšími fotografiemi.

KEKANA: Co tam chrání, když je antická základna pryč?

Curtis sahá až pro úplně poslední fotografii

GUMMY: Tahle je pořízena spektrálně, zachytává to nějaký druh záření nebo co... vidí to i pod vodu.

Detailní záběr na tmavou fotografii. Šest červených čtverečků, goa'uldských pyramid, opisuje kružnici kolem menšího zeleně vyplněného kruhu.

GUMMY: Ta základna tam pořád je, pane...

EXT. ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON, PŘED UBIKACÍ PILOTŮ

Kamera sleduje Gummyho zezadu, jak trochu houpavým krokem míří k nízké budově. V pozadí je runway s F-302 a ruiny hangáru po posledním útoku. Poručík se chvíli co chvíli nervózně rozhlíží do stran. Od ubikace mu jdou vstříc dvě postavy, Ann a Mole. Lori má rozpuštěné vlasy a oba mají na sobě civilní oblečení.

ANN (hlasitě): Kde se flákáte, poručíku?!

Gummy, který by jindy okamžitě něco odpověděl, teď jenom mávne rukou. Záběr na jeho obličej prozrazuje, že nemá zrovna dobrou náladu. Aby ne, když nikdo stále ještě neví, zda-li je Murray naživu.

Trojice se setká uprostřed prашného plácku.

MOLE (sarkasticky): Slyšel jsem, že se do tebe zamilovalo hejno smrtících kluzáků, Curty...

GUMMY (bez emocí): To mi uniklo, Brando. Tobě ale neunikne, až se ti do ksichtu zamiluje moje pravačka.

Curtis s Brandonem se k sobě začali povážlivě přibližovat, když mezi ně vstoupila Lori.

ANN: Hej, no tak! Až si budu chtít vsadit na kohoutí zápasy, řeknu vám to.

Oba piloti se podívají na Lori a ušklíbnou se. Dál o sebe ani nezavadí pohledem.

ANN: Mohli jsme dneska zajít do města, trochu se odreagovat...

GUMMY: Já nevím... Hanka ještě nenašli.

ANN: Najdou ho. Našli tebe... a teď ví, kde hledat.

Gummy nejprve pohlédne na Lori, potom krátce na Mola. Je vidět, že svádí vnitřní boj. Nechce se mu jen tak vyrážet do města, když je Murray stále nezvěstný, ale zároveň nechce nechat Mola, aby šel s Lori sám. Tak trochu totiž žárlí. Nakonec právě žárlivost vítězí.

GUMMY: Mám docela žízeň... (pauza) Kdy vyrážíme?

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Plukovník Pierson stojí u taktického stolu a pracuje společně s Radhou a jakousi černou pilotkou na nějakých schématech.
Do místnosti vejde major Kekana.

KEKANA (nahlas): Plukovníku!

Robert mu sotva věnuje pozornost a dále cosi píše na papír.

PIERSON (formálně): Majore...

Kekana přijde poblíž.

KEKANA: Plukovníku, všude jsem vás hledal. Nemáte příjem na vysílačce?

Pierson dále pracuje a odpovídá Kekanovi sotva polohlasně.

PIERSON (nepřítomně): Došly, jenom se mi nechtělo odpovídat.

Kekana vypadá rozpačitě.

PIERSON (nepřítomně): Co se děje, jsme snad ve válce?

KEKANA: Nerad bych to projednával tady, pane.

Pierson si konečně všimne Kekanova výrazu v obličeji. Otočí se zpátky k pilotce a kývne na ni, aby se na čas klidila. Projde kolem Kekany ven z místnosti.

PIERSON: Fajn, nikdo další kromě operátorů se sluchátky tu není, tak co se děje.

KEKANA: Pane, tyhle fotky máme od průzkumného letu nad jižní pól.

Podává je Piersonovi.

PIERSON (nepřekvapeně): Můj bože, oni to opravdu přežili? (dívá se na fotky) Měl jste pravdu, nebyl tak špatný nápad je tam poslat.

Kekana ukazuje na struktury základny.

KEKANA: Vidíte tohle?

PIERSON: Jo...? Tmavé čáry. (pauza) Vědci jsou pašáci, že z těch obrázků vůbec něco vyčtou, já bych v tom nepoznal nic.

Pierson se usměje.

PIERSON: No, ale možná, že to jenom předstírají.

Kekana se naštve a praští do stolu.

KEKANA: Tohle je vážné, pane!

Pierson přijde o svoji dobrou náladu. Hodí fotky na taktický stůl.

PIERSON (nahlas): Tak tam mají základnu, co je na tom tak šokujícího!

Kekana ukáže na údaje dokazující přítomnost dronové stanice na dně nového moře.

KEKANA: Ten slavný útok generála Landryho ty drony nezničil.

Kekana se zadívá dramaticky na Piersona.

KEKANA: Vezmeme-li v úvahu, že mají základnu i na Měsíci, tak... (pauza) Pane, nemyslím si, že má Odyssey šanci uniknout byť jen z East Londonu někam jinam na Zemi. Natož tak...

Pierson je zvědavý.

PIERSON: Natož tak co?

KEKANA: Říká se, že chcete utéct ze Země.

Robert se najednou necítí ve své kůži.

PIERSON: Je to možnost... Rozkazy mluví jasně - v případě vyhlazovacího útoku stáhnout se na pozice Gara nebo dalších stanovišť. (pauza) A s tím, jaké opalovací krémy teď musíme používat se tohle za vyhlazování dá považovat.

Kekanu tohle nudí.

KEKANA: Jenom si myslím, že East London nemá bez letek Odyssey šanci přežít.

Pierson se pousměje.

PIERSON: Majore, East London nemá šanci přežít, ani kdyby tu byl tucet třistačtverek. (pauza, dává si do pusy cigaretu) Doporučuju, abyste to o těch dronech na Antarktidě nešířil. (připaluje si) A já budu doufat, že jim nestojí za to střílet jen na bezcenný kus šrotu, jako je Odyssey.

EXT. EAST LONDON

Kamera se rozhlíží po jakémsi malém náměstí vzniklém spojením dvou ulic tvořících písmeno V. Prostranství asi bývalo rušným místem, ale nyní čilý dopravní ruch připomínají jen rozmlácená a zpola rozebraná auta stojící ledabyly na okraji silnice. Z některých zbyla jen karoserie, jiná ještě stojí na splasklých pneumatikách. Přízemí domů sotva připomíná, že zde bývalo velké množství obchodů. Výlohy jsou vymlácené po rabování a některé zcela překrývají narychlo nabitá prkna. Po chodnících se povaluje spousta odpadků; nikdo je neuklízí, nikdo se o ně nestará. Na rozích ústících ulic postávají ozbrojení mariňáci oblečení tak, aby byla co nejmenší část kůže vystavena spalujícímu UV záření. Se zachmuřenými výrazy sledují veškeré dění kolem.

Střih, široký záběr na trojici pilotů, Gummyho, Ann a Mola kráčející ulicí. Všichni se rozhlíží kolem sebe a z jejich tváří (obzvláště z tváře Lori) se dá vyčíst jen silné znepokojení. Ve stínu třípatrového domu sedí ve špinavé autosedačce muž, jehož tvář je úplně pokryta červenými puchýři a z paží se mu odlupují cáry kůže, naproti hubená žena s velkými oteklými a popraskanými rty kojí své dítě. Ve dveřích domu po levé straně stojí jiná držíc porcelánovou misku v ruce vypadá, jako kdyby čekala na déšť.

Tu se z jednoho domu vyhrne půl tuctu dětí a běží přímo k trojici pilotů. Cosi pokřikují, žebrají. Za rohem se objeví jeden z vojáků dbajících na pořádek a něco nesrozumitelného na děti zakřičí. Okamžitě zmizí, odkud přišly.

MOLE (ironicky): Vítejte v civilizovaném světě...

GUMMY (ironicky): Londýn východu...

ANN (zhnusně): Jak můžete ještě vtipkovat? Mně je z toho zle.

Všichni ještě pár metrů pokračují ulicí, která posléze ústí na prostranství z prvního záběru.

MOLE: Nevím jak vy, ale já bych se něčeho napil...

GUMMY (pobaveně): Tvoji mámu tu ale nikde nevidím.

Molea v tu chvíli žádná narážka nenapadá, tak jen nasupeně mlčí. Zato Lori má co dělat, aby nevyprskla smíchy.

ANN: Co říkáte na tohle?

Naše skupinka se zastaví na okraji náměstí. Rudnoucí slunce sklánějící se k západu svítí přímo na dům stojící v místě, kde se spojují dvě ulice a vytvářejí tak tvar písmene V. Před domem stojí jakási zahrádka obehnaná nízkým dřevěným plůtkem. Plaňky jsou natřeny bíle a ostře kontrastují k jakémusi narychlo postavenému zastřešení ze starých prken, plachet různých barev a vlnitých plechů. Kamera se zaměří na stranu ozářenou sluncem. Konečně vidíme, co Lori tak zaujalo. Na plotě visí zelená plechová cedule se zlatým nápisem: O'Neill's BAR.

GUMMY (s úsměvem): Zní mi to trochu povědomě... Tak na co ještě čekáme?

Všichni tři jako na povel vykročí k baru.

EXT. ZAHRÁDKA PŘED BAREM, EAST LONDON

Kamera zabírá prostor zahrádky z rohu. Trojice pilotů sedí na dřevěných lavicích u hrubého těžkého stolu na okraji, přímo u bílého plotu. Gummy sedí sám zády k zapadajícímu slunci, Ann s Molem mžourají proti oranžovým paprskům naproti němu. Kromě dvou vojáků vpravo úplně vzadu, jsou všechny židle a stoly prázdné.

ANN: Už si snad ani nevzpomínám, kdy jsem takhle koukala do sluníčka...

Curtis se otočí a také se podívá na tmavnoucí sluneční kotouč.

GUMMY: Už nemá sílu, bastard malej.

Záběr z pozice vedle Gummyho. Na prkenné podlážce zahrádky se ozvou kroky, tak se Gummy otočí zpět. Ke stolu přistoupí muž, vysoký běloch, oblečený do světle hnědých kalhot a bílé košile s dlouhým rukávem. Pod bílou čapkou s krátkým kšiletem jasně září rezavé vlasy. Vzezřením rozhodně do baru O'Neill's zapadne. V obličeji je celý rudý, ale už se očividně dostal z nejhoršího.

ČÍŠNÍK (s úsměvem): Á, nové tváře! Vy budete z té kocábky, co kotví v přístavu támhle za kopcem.

Naši piloti trochu nejistě přikývnu.

Ir rozhodí rukama a s profesionálním výrazem se zeptá tak všedně, jako kdyby se kolem nepovalovaly hromady odpadků, na každém rohu nestál po zuby ozbrojený mariňák a za měsícem nečíhala flotila Ha'taků.

ČÍŠNÍK: Tak co to bude? Nabízíme pití všeho druhu... Dřív jsme tu grilovali klobásky...(zvážní) přiděly jídla jsou teď ale jen v poledne.

MOLE (s nadsázkou): Tak vodu asi pít nebudeme...

ČÍŠNÍK (sarkasticky): Vodu nenabízíme, ta je taky na přiděl.

Záběr na opařeného Brandona a pobavenou Lori, která se spiklenecky usmívá na Gummyho.

ČÍŠNÍK: Whisky došla osmnáct hodin po invazi, pivo druhý den, levná kořalka za třicet šest hodin a limonádu upíjím před spaním. Mohu vám ale doporučit něco z vlastní produkce.

GUMMY: Přineste něco pro piloty třistadvojek.

ČÍŠNÍK (nadšeně): Piloti, co brání naše město? Máte mít moji nejlepší lahev!

Ir sáhne do kapsy pro bloček lístků a propisku a udělá na papír jednu velkou čárku. Bloček strčí zpět do kapsy, propisku za ucho a odebírá se dovnitř.

GUMMY: Domácí výroba... Neměl jsem nic takového od dob ořechovice strýčka Neila. Na ten pocit, jako když mi jícen vystupuje ven, nikdy nezapomenu.

MOLE (sarkasticky): Máma tě neučila, že když to chce ven, musí to jít?

GUMMY: Jo proto máš v kokpitu blicí pytlíky!

Z domu se vynoří postava číšníka. V pravé ruce drží nezvykle velkou láhev bez etikety, plnou čiré tekutiny. V levé hrsti svírá čtyři stejně tak nezvykle velké skleněné panáky.

ČÍŠNÍK: Tak, už se to nese (pauza, pokládá láhev na stůl). První runda na účet podniku!

Postaví na stůl i čtveřici sklenek. Suverénně je naliže plné až po okraj.

ČÍŠNÍK: Na vás a na lepší zítřky!

Jako první pozvedne panáka Mole.

MOLE: Na vítězství!

Lori s Curtisem se přidávají.

ANN a GUMMY(současně): Na vítězství!

Všichni čtyři do sebe bez zaváhání panáka otočí. Lori trochu hlasitě vydechne.

MOLE: Ta píše!

ČÍŠNÍK: Runda zadarmo, když uhodnete, z čeho to je.

Zrzavý Ir se tajemně usměje a pomalu zajde zpět do baru.

GUMMY (potichu, odevzdaně): Připíjíme na vítězství a přitom se až po uši topíme ve sračkách...

Curtis klopí oči ke stolu a hraje si s lesklou mincí.

GUMMY: Většina velkých měst prý lehla popelem... (pauza) Amerika to prej schytala nejvíc.

ANN (povzbudivě): Slyšela jsem od toho chlapíka na drátě, že se Rusákům podařilo sestřelit dvě mateřské lodě.

MOLE (sarkasticky): Nebyly to náhodou jejich vlastní?

Lori ho zpraží pohledem.

ANN: Znáte toho technika z hangáru? Říkají mu Malej Joe. Dneska celé odpoledne mluvil jen o nějaké vlně uprchlíků, která míří ze severu.

MOLE: O Afriku se ti emzáci přece moc nezajímají, ne?

Curtis konečně pohlédne na Lori a Molea. Vypadá trochu zmoženě, sklesle.

GUMMY: Ale o Evropu jo.

MOLE: Uprchlíci až z Evropy? Přes Saharu? To je blbost.

GUMMY: To byla Rallye Paříž Dakar taky... (pauza) Všechno tohle je stejně k hovnu...

Poručík sahá po láhvi a otevírá jí. Lokne si čiré tekutiny a rychle polkne.

GUMMY: Obyčejnej průzkumnej let... a mohlo bejt po mně. Hank se tam ještě někde plácá na vlnách. V lepším případě. Jak dlouho mám ještě pokoušet štěstí? Copak to k něčemu je, denně nasazovat krk, když můžou každou chvíli přiletět lodě velký jako půlka města a stisknutím jedno knoflíku všechno skončit...?

Curtis podá láhev přes stůl Lori.

ANN (s nadějí): Třeba se jim už opravdu podařilo nějakou loď sundat...

Také si lokne pálenky a přistrčí láhev k Moleovi.

GUMMY: Dneska jsem sundal čtrnáct kluzáků.

MOLE: Kecáš!

GUMMY: A kdo to dokáže. Můžu to říct všude a všichni mi z té svý naděje budou chtít věřit. Sakra, ať se snažíme jak chceme, tuhle válku prohráváme.

MOLE (důrazně): Ale pořád to těm zkurvysynům můžeme pěkně ztížit.

Poručík pevně sevře flašku a pořádně si přihrne. Trochu se otřepe a strčí ji ke Gummymu.

MOLE: To je snad nějaká dýňovice!

Slunce už zapadlo za obzor a zbyl po něm jen oranžový proužek s kouskem světlé oblohy. Zahrádka baru se začíná utápět v šeru. Gummy zrovna v ruce sevře hrdlo láhve a v příští vteřině by se napil, avšak ticho náhle

prořízne ostrý zvuk rozbíjeného skla a střepů dopadajících na asfaltový chodník. Kamera okamžitě spolu s trojicí pilotů upře zrak přes ulici. Na okraji chodníku se ze země sbírá černochoch ve flanelové košili a hnědých kalhotách. V náruči pevně svírá něco zabalené do modrého svetru.

Z prostranství přibíhá několik mariňáků. Kamera opouští bar a zabírá střídavě běžící vojáky a zvedajícího se muže. Ten se konečně dostává na nohy a utíká. Pravá noha mu se zakřepáním na několika střepech podklouzne, ale pád vybere a svíraje modrý balíček prchá.

Z domu s rozbitou výlohou vybíhá starší, skoro šedovlasý černochoch v tílku a červených kraťasech. Neustále dokola křičí to samé.

ČERNOCH: Ukradl mi můj příděl! Ukradl mi můj příděl, chytte ho!

Kamera se odvrací od obyvatele domu a zaměřuje se na mariňáky běžící za zlodějem. Houpavě „beží“ za jedním z nich, asi padesátiletým černochem s ostře řezanými rysy, hlubokými vráskami na čele a výrazným knírem.

MARIŇÁK: Zastavte ho!

Střih, záběr na trojici pilotů, kteří už opustili bar a nyní stojí na ulici a sledují dění. Slyšíme hluk motoru a vzápětí hned vedle Gummyho zastaví vojenský džíp. Za volantem sedí trochu obtloustlý chlapík, jako většina mariňáků také černochoch.

ŘIDIČ (trochu žvatlá): Rychle! Musíte zpátky na základnu! Není tu bezpečno!

Piloti rychle a bez zbytečného vyptávání nasedají.

Střih

Starší voják běží spolu se dvěma dalšími dál od kamery, už jsou zloději skoro v patách. Ozve se cinknutí a okraj silnice exploduje. Kusy asfaltu a betonu z obrubníku vyletí spolu s mračnem prachu za ohlušující exploze do vzduchu. Oba vojáci i se zlodějem jsou odhozeni k vraku auta, staršího velitele zachrání hromada odpadků. Do doznívajícího dunění odráženého mezi domy v ulici slyšíme další řinčení skla, všude kolem dopadají kousky silnice a ulicí postupuje mrak prachu. Z okolních domů vybíhají lidé, křičí přes sebe, povykují. Zmatek, panika, chaos. Oba vojáci u vraku auta se hýbou, nevypadají těžce zranění. Zloděj se znovu škrábe na nohy. Dokonce i teď stále pevně svírá balíček. Konečně stojí, a i když trochu zavravorá, snaží se utéct pryč. Jeho běh ale netrvá dlouho. Zmatený hluk na ulici přeruší hlasitý výstřel. Zloděj rozhodí rukama, trochu za ním zavlaje košile a kácí se k zemi.

Kamera se prudce otáčí zpět a zabírá velitele s knírem. Klečí opřen o hromadu odpadků a stále ještě strnule hledí do zaměřovače na své zbrani.

EXT. VOLNÉ PROSTRANSTVÍ, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Nad základnou panuje noc a z tmavého nebe až oslnivě září bělostný měsíc. Po základně svítí jen pár orientačních bodů, jinak je celá ponořena do tmy. Přes vrzání cikád slyšíme kroky několika osob a slábnoucí hluk motoru auta v pozadí. Nejasně lze rozpoznat něčí hlasy.

ANN: Připadám si, jako kdybych v tom městě sama kradla.

MOLE: Aspoň tu flašku jsme si mohli vzít...

GUMMY: Aspoň pár babek jsme tam tomu Irovi mohli nechat...

EXT. PŘED UBIKACÍ PILOTŮ

Záběr na plácek před nízkou budovou kasáren. V měsíčním světle vrhá dlouhý tmavý stín. Mezi dveřmi lze rozpoznat opřenou stojící postavu. Promluví.

HLAS (silně): Piloti, pozor! Kde se couráte, večerka je v devět!

Ihned poznáváme, že se jedná o Murraye.

GUMMY (nadšeně): Hanku, ty stará vojno!

MOLE: On to ten starej pes zas přežil!

ANN: A to už jsme se báli, že to velení svěří Gummymu!

Všichni tři obklopí Murraye a poplácávají ho po zádech.

MURRAY: Hej, Gummy, už jsem myslel, že seš pořád ve vzduchu a utíkáš jim, když jsem tě tu neviděl. Kam jste se vypařili?

ANN: Ále, šli jsme se porozhlídnout do města... kdy tě našli?

MURRAY (ironicky): Už zapadalo slunce, taková romantika a najednou vrtulník a už mě tahali. To víte, že jsem se bránil.

MOLE: Ty jeden kecale... Jdu spát.

ANN: Já taky... To město mě nějak vyčerpalo.

Hank uvolňuje cestu a Lori a Brandon mizí uvnitř.

MURRAY: Tak kolik jsi jich dostal?

GUMMY: Čtyři.

MURRAY: Čtyři ku jedné... To není tak špatný. Pojd', jdem si taky lehnout...

Major mizí v tmavých útrobách kasárny. Gummy ještě chvíli zůstává venku. Zahledí se přes plac k protější přízemní budově s malými okny a střechou pokrytou vlnitým plechem, nějakému skladišti. Střih, záběr z Gummyho pohledu. Dveře skladiště ozářené měsíčním světlem se nejprve mírně pootevřou a asi po vteřině z nich vycházejí dvě postavy. Obě mají na sobě uniformu Odyssey. Jedna je žena a podle vlasů a postavy poznáváme, že se jedná o Radhu. Ten druhý je vysoký muž s výraznou pleškou. Oba si za opasek zastrkávají pistole a zamíří směrem k přístavu...

Začíná hrát klavírní sólo, pomalá hudba. Melancholie, nostalgie.

INT. ODYSSEY, CHODBA

Záběr zboku na Radhu a jednoho z důstojníků Odyssey. Jde o spojaře jménem Morris.

Chodba je potměšilá, kamera se dívá na oba dva nejprve z dálky, ale brzy přejde do detailu.

RADHA (šeptá): Jak to mohlo jen tak zmizet?

MORRIS (šeptá): Přísahám, střežil jsem to jako oko v hlavě.

RADHA (šeptá): Ale asi ne dost!

MORRIS (šeptá): V každém případě teď už vědí, že jsme na palubě. (pauza)
Dalším útokem nás zničí.

RADHA (šeptá): To bylo vždycky riziko...

MORRIS (šeptá): Pokud nezaútočil hned, asi nemají prostředky. (pauza)
Pokusí se vyhrát jinak.

RADHA (šeptá): Musíme mu připravit past.

FADE OUT

STARGATE ODYSSEY

S1E07 ,DETOUR`

Již 10.října 2007 naše postavy prozkoumají změny na Bedrosii a dostanou se na stopu poznání nových lidských schopností.